

Rozmowa z Bartoszem Dąbrowskim
– nowym wójtem gminy Niedrzewica Duża

Wyniki wyborów samorządowych 2024

Rada Gminy Niedrzwica Duża

Waldemar Wapiński

Adam Bork

Urszula Michalewska

Robert Bielecki

Marta Dekondy

Magdalena Koneczna

Magdalena Kosidło

Marta Pietrzak

Karol Bąk

Radostaw Stec

Marcin Szuster

Izabela Klimkowicz

Paulina Drażyk

Maciej Łoboda

Janusz Boguta

Pierwsza Sesja Rady Gminy Niedzwica Duża IX kadencji

We wtorek 7 maja w filii Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Niedzwicy Dużej odbyła się pierwsza sesja Rady Gminy Niedzwica Duża. Piętnastu nowo wybranych radnych złożyło ślubowanie oraz mianowało prezydium rady. Ślubowanie złożył także Wójt Gminy Niedzwica Duża – Pan Bartosz Dąbrowski, przyrzekając „dochowanie wierności prawu, sprawowanie urzędu tylko dla dobra publicznego i pomyślności mieszkańców gminy”.

Obradom sesji przewodniczył najstarszy wiekiem Pan Waldemar Wapiński, który został wybrany także nowym Przewodniczącym Rady Gminy. Wiceprzewodniczącym Rady ogłoszony został Pan Adam Bork.

Pierwsza sesja zgromadziła wielu mieszkańców gminy. Obecni byli również: Radny Rady Powiatu Pan Mateusz Winiarski, Przewodniczący Gminnej Komisji Wyborczej Pan Ryszard Mirosław, który wręczył zaświadczenia o wyborze radnym i Wójtowi, dyrektorzy podległych jednostek gminy oraz sołtysi. W drugiej części sesji, Radni ustalili składy osobowe stałych komisji Rady Gminy, podjęli również uchwałę o obniżeniu wynagrodzenia wójta Bartosza Dąbrowskiego.

Informacje wstępne

1. Wydanie internetowe biuletynu jest do pobrania na stronie internetowej Urzędu Gminy Niedzwica Duża oraz Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Niedzwicy Dużej.

2. Polub naszą stronę na Facebooku! Osoby chcące być na bieżąco informowane o aktualnych wydarzeniach dotyczących naszej gminy zapraszamy do dołączenia do grona osób śledzących profil Gminy Niedzwica Duża na Facebooku:

www.facebook.com/GminaNiedzwicaDuza/

Rozmowa z Bartoszem Dąbrowskim, wójtem Gminy Niedzwica Duża

Gratujemy zwycięstwa w wyborach. Jak czuje się Pan w nowej funkcji?

Przede wszystkim chciałbym podziękować wszystkim osobom, które oddały na mnie głos. Otrzymane zaufanie traktuję jako wielkie wyróżnienie. Przyjmuję je z radością, ale i świadomością ogromnej odpowiedzialności. Dołożę wszelkich starań aby wszystkie nadzieje związane ze zmianą na stanowisku wójta zostały spełnione. Jestem dobrze przygotowany do tej funkcji, zarówno pod kątem wykształcenia, jak i doświadczenia zawodowego zyskanego zarówno w urzędzie naszej gminy, jak i w innych samorządach i podmiotach. Pracę na stanowisku wójta traktuję jako misję, dlatego też nie straszne są mi wyzwania przed, którymi stoi nasza gmina.

Co to za wyzwania? Czy dostrzega Pan jakieś wyjątkowo ważne problemy?

Rezultat wyborów zarówno na wójta, jak i do rady pokazał, że niestety żyjemy w gminie podzielonej na pół. To będzie największe i najważniejsze wyzwanie tej kadencji – połączyć na nowo podzieloną społeczność, w jedną WSPÓLNOTĘ. Podobną sytuację zastałem niestety w urzędzie. Pracownicy urzędu gminy nie wiedzieli czego mogą się spodziewać, w opinii publicznej krążyły plotki o tym, jakoby nowy wójt miał zamiar wszystkich zwolnić. Nie jest to prawdą. Wszyscy pracownicy pracują na swoich stanowiskach, a urząd funkcjonuje normalnie. Z naszym samorządem pożegnali się dotychczasowy zastępca wójta oraz pani sekretarz, ale ich odejście odbyło się jeszcze za kadencji poprzedniego wójta. Ja nie miałem z tym nic wspólnego. Dlatego zaistniała pilna konieczność powołania nowej osoby na stanowisko zastępcy wójta, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie instytucji, jaką jest urząd gminy. Jeśli zaś chodzi o stanowisko sekretarza, w najbliższym czasie konieczne będzie uzupełnienie powstałego wakuatu. Zgodnie z ustawą o pracownikach samorządowych powinno to nastąpić nie później niż w ciągu 3 miesięcy.

Naturalną rzeczą jest, że nowy wójt chce zoptymalizować działanie urzędu, tak aby jak najbardziej skutecznie służył naszym mieszkańcom. Nie ukrywam, że będę przyglądał się strukturze organizacyjnej urzędu, tak aby dostosować ją do tak do potrzeb mieszkańców, jak i możliwości kadrowych urzędu. Jednak na ewentualne zmiany przyjdzie jeszcze czas.

Czy mieszkańcy mogą liczyć na większą transparentność w zakresie funkcjonowania urzędu?

Bezwzględnie. Zwłaszcza jeśli chodzi o proces podejmowania decyzji, będę starał się zachowywać przejrzystość i otwartość.

Już w trakcie kampanii wyborczej deklarowałem, że jednym z bliskich mi aspektów jest partycypacja społeczna. Chciałbym żeby pracownicy urzędu nie byli wyłącznie dysponentami moich poleceń, ale także współuczestnikami procesu decyzyjnego. Są to fachowcy w swoich dziedzinach i ich głos doradczy powinien być wysłuchany i wzięty pod uwagę. Analogicznie w przypadku konsultowania inwestycji i innych decyzji z dyrektorami poszczególnych jednostek, takich jak szkoły, przedszkola czy organizacje pozarządowe. Dobrym przykładem będzie tutaj budowa sali gimnastycznej w Czólnach. Podjąłem decyzję o zorganizowaniu spotkania konsultacyjnego z panią dyrektorką szkoły, sołtysem, radnym z Czółen oraz projektantem, tak aby przedstawić propozycje projektu, wysłuchać uwag i wspólnie wybrać najlepsze warianty.

Czy przejmując urząd coś Pana zaskoczyło?

Niestety, mimo lat pracy w obszarze samorządowym, niektóre kwestie były dla mnie pod wieloma względami zaskakujące, by nie powiedzieć zatrważające. W pierwszej kolejności zdziwiło mnie, że przychodząc do pracy nie zastałem nikogo z kadry zarządzającej urzędu. Nie przekazano mi stanu spraw, czy choćby informacji o bieżących zadaniach, a jest ich nie mało, np.: wybory do Parlamentu Europejskiego, przetargi, procesy inwestycyjne itd. Tylko dzięki doświadczeniu oraz – co warto podkreślić – odpowiedzialnej postawie pracowników, udało się w krótkim czasie wystartować, bez szkód dla gminy. Miałem wrażenie, że wchodzę na okręt, z którego kapitan i najważniejsza część załogi zwyczajnie uciekła. Nigdy nie spotkałem się z taką praktyką, myślę że tego typu zachowanie zwyczajnie nie przystoi. Co ciekawe, część załogi nawet zabrała ze sobą gminny sprzęt komputerowy. Drugim zaskoczeniem był dla mnie poziom zadłużenia gminy, który na chwilę obecną wynosi 19 323 834,71 zł.

W trakcie kampanii wyborczej mój poprzednik zapewniał, że jest wójtem, który nie brał żadnego kredytu. Natomiast w ubiegłym roku nasza gmina zaciągnęła 8 700 000 zł kredytu, zaś już pierwszego dnia pracy pan skarbnik poinformował mnie o konieczności wzięcia kredytu na kolejne 6 000 000 zł. w celu spięcia tegorocznego budżetu, uchwalonego przez radę gminy poprzedniej kadencji.

Finanse publiczne to z całą pewnością temat ważny, czy w tym obszarze dostrzegł Pan jeszcze jakieś niepokojące praktyki?

Owszem. Zaskoczyły mnie przyznane w ostatnich dniach urzędowania poprzedniego wójta ogromne nagrody, które otrzymali pracownicy urzędu. Sam przez wiele lat byłem pracownikiem różnych jednostek samorządu, na stanowiskach zarówno podstawowych – inspektora, jak i kierowniczych – zastępcy wójta i wiem, jak ważna i trudna jest praca urzędników. Dlatego nie jestem przeciwny przyznawaniu nagród za zaangażowanie i osiągnięcia w pracy. Jednak nigdy nie spotkałem się z nagrodami rzędu 12 000,00 – 14 000,00 zł dla poszczególnych pracowników. Tymczasem mój poprzednik przeznaczył na nagrody łączną kwotę w wysokości 289 500,00 zł na nagrody. Taka kwota pozwoliłaby np. na budowę chodnika w wielu miejscowościach. Ze zdziwieniem przyjąłem również fakt, że niektórzy pracownicy otrzymali nagrodę w wysokości 1 000,00 zł, inni 12 000,00 czy 14 000,00 zł. Już sama dysproporcja jest trudna do zrozumienia i racjonalnego uzasadnienia. Zdziwiły mnie również podjęte, w ostatnich dniach pracy poprzedniego wójta, decyzje personalne. Co najmniej zastanawiającym jest fakt zatrudnienia kierownika obiektu sportowego w Krężnicy Jarej z dniem 1 maja 2024 roku i pensją w wysokości 6 000,00 zł, biorąc pod uwagę fakt, że w miesiącach wakacyjnych sala będzie nieużywana. Z zaciekawieniem czytałem też listy płac dla osób zaangażowanych w organizację wyborów w naszej gminie, gdzie wynagrodzenie z tego tytułu otrzymała ówczesna pani sekretarz oraz czwórka osób o tym samym nazwisku, w żaden sposób nie związanych z naszą gminą.

Jak postrzega Pan nową Radę Gminy? Czy widzi Pan możliwości współpracy?

Już podczas kampanii wyborczej podkreślałem fakt, że nie byłem i nie jestem członkiem jakiegokolwiek partii politycznej. Podejmując decyzje i działania będę zawsze kierował się dobrem wspólnym – tym, co będzie najlepsze dla mieszkańców. Jeżeli członkowie rady gminy wykażą podobne podejście, jestem przekonany, że będziemy współpracować. Niestety dotychczasowe działania rady cechuje brak chęci do współpracy czy dialogu. W składzie nowo powołanej rady znajduje się piętnaście osób, z czego pięć osób: Janusz Boguta, Paulina Drażyk, Urszula Michalewska, Radosław Stec i Marcin Szuster startowało z mojego komitetu, zaś dzie-

sięcioro z komitetu Rozwój i Gospodarność, są to: Karol Bąk, Robert Bielecki, Adam Bork, Marta Dekondy, Izabela Klimkiewicz, Magdalena Koneczna, Magdalena Kosidło, Maciej Łoboda, Marta Pietrzak i Waldemar Wapiński. Pięcioosobowa grupa radnych reprezentujących mój komitet, już na pierwszej sesji rady gminy założyła klub radnych „Razem dla Gminy”, który miał dawać możliwość współpracy z wójtem ponad podziałami. Oferta ta została skierowana do wszystkich radnych. Nikt z radnych reprezentujących komitet Rozwój i Gospodarność nie wyraził chęci przystąpienia do klubu. Dodatkowo, podczas dotychczasowych głosowań jasne stało się, że osoby z komitetu Rozwój i Gospodarność nie są otwarci na współpracę. Swoją dominację oraz przewagę arytmetyczną wykorzystali podczas każdego z głosowań, nie dopuszczając do wyboru na stanowisko przewodniczącego komisji, nikogo z osób reprezentujących klub „Razem dla Gminy”. Dziwi fakt, że fachowcy w swoich dziedzinach nie zostali dopuszczeni do pracy w poszczególnych komisjach, np. w przypadku komisji budżetowej odrzucona została kandydatura Pauliny Drażyk, która od wielu lat zajmuje się pozyskiwaniem funduszy unijnych dla naszych organizacji, a do komisji sportu nie przyjęto kandydatury Radosława Steca, który od lat zajmuje się sportem, a jego praca cieszy się społecznym uznaniem.

Pana hasło wyborcze brzmiało „Wójt bliżej ludzi”, czy właśnie takim wójtem chce Pan być?

Jeszcze zanim podjąłem decyzję o kandydowaniu na wójta naszej gminy, wielokrotnie docierały do mnie głosy o problemach z dostępnością czy otwartością ówczesnej władzy. Sam jestem osobą otwartą i zupełnie naturalnym jest dla mnie wsłuchiwanie się w głosy innych oraz reagowanie na ich potrzeby. Stąd też pomysł na hasło. Chcę jednak podkreślić, że nie są to puste słowa. Powierzoną mi funkcję pragnę pełnić dla ludzi i z ludźmi. Jestem takim samym człowiekiem jak każdy. Rozumiem problemy codzienności i wiem, że współcześnie społeczeństwo nie potrzebuje wyłącznie lidera, a także, a może przede wszystkim – opiekuna. Kogoś, kto stanie w obronie potrzebujących, a jednocześnie zadba o rozwój naszej gminy. Od pierwszych dni pracy na stanowisku wójta przyjmuję mieszkańców gminy. Każdego dnia wsłuchuję się w ich potrzeby i staram się rozwiązywać problemy. Zapewniam, że to się nigdy nie zmieni. Mój gabinet zawsze będzie otwarty dla naszych mieszkańców. Taki styl chcę wprowadzić w całym urzędzie – pragnę aby mieszkańcy czuli się u nas komfortowo i mogli liczyć na życzliwość także ze strony pracowników urzędu. Otwartość odnoszę także do oddolnych inicjatyw społecznych, które będą wspierał i do których będę animował. Nasza gmina ma ogromny potencjał, czas zacząć go wykorzystywać.

Dziękujemy za rozmowę

Kinga Wciseł - nowy zastępca wójta gminy Niedrzwica Duża

8 maja 2024 r. wójt Bartosz Dąbrowski powołał na stanowisko zastępcy wójta naszej gminy Panią Kingę Wciseł.

Pani Kinga Wciseł od 2008 roku związana była z Urzędem Miasta Lublin. Swoją pracę w samorządzie rozpoczęła w Biurze Obsługi Kancelaryjnej przy Zastępcach Prezydenta i Sekretarza Miasta Lublin.

Doświadczenie zdobyła pracując w różnych komórkach organizacyjnych Urzędu Miasta Lublin, zaczynając od Wydziału Funduszy Europejskich, poprzez Biuro Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych, gdzie współtworzyła Stowarzyszenie Lubelskiego Obszaru Metropolitalnego, którego członkiem jest nasza gmina. W ostatnim czasie pracowała w Wydziale Oświaty i Wychowania.

W roku 2023, gdy miasto Lublin było Europejską Stolicą Młodzieży, z ramienia UM była odpowiedzialna za koordynację współpracy z Młodzieżową Radą Miasta Lublin i rozwijaniem oraz angażowaniem młodzieży w aktywności i inicjatywy podejmowane na terenie miasta.

Zanim rozpoczęła pracę w samorządzie zdobyła doświadczenie w pracy z NGOs przy realizacji i rozliczaniu projektów.

Jest osobą odpowiedzialną, rzetelną, a dodatkowo otwartą, życzliwą i komunikatywną.

Na co dzień mieszkanka w Krężnicy Jarej. Prywatnie szczęśliwa mama dwójki dzieci, które uczęszczają do szkoły w Krężnicy Jarej. Uwielbia podróże i taniec. Preferuje aktywne spędzanie wolnego czasu.

Sesja Rady Gminy Niedrzwica Duża podsumowująca VIII kadencję samorządu terytorialnego

W dniu 16 kwietnia 2024 roku w budynku Dworca PKP w Niedrzwicy Dużej odbyła się LXXVIII sesja Rady Gminy Niedrzwica Duża, podczas której dokonano podsumowania 5-letniej kadencji Wójta Gminy Niedrzwica Duża Ryszarda Golca.

Posiedzenie rozpoczął Wiceprzewodniczący Rady Gminy Adam Bork przyjęciem porządku obrad oraz protokołu z poprzedniej sesji Rady Gminy. W punkcie obrad sesji dot. sprawozdania z działalności Wójta pomiędzy sesjami, Wójt podsumował swoją samorządową służbę w latach 2018-2023 dziękując

radnym oraz obecnym podczas sesji gościom: Staroście Lubelskiemu Zdzisławowi Antoniowi, dyrektorom gminnych jednostek organizacyjnych, dyrektorom jednostek oświatowych prowadzonych przez stowarzyszenia oraz sołtysom. Nie zabrakło miłych gestów i podziękowań ze strony radnych i gości w kierunku odchodzącego Wójta.

W dalszej części posiedzenia radni przystąpili do podjęcia uchwał zgodnie z przyjętym porządkiem obrad.

Zawarcie Unii Kultury Obszaru Metropolitalnego

W dniu 9 maja 2024 roku w ramach starań miasta Lublin o Europejską Stolicę Kultury 2029 została zawarta Unia Kultury Obszaru Metropolitalnego. Wydarzenie odbyło się w Wirydarzu Centrum Kultury w Lublinie.

Wójt Gminy Niedzwica Duża Bartosz Dąbrowski, reprezentując naszą gminę wraz z innymi członkami Stowarzyszenia Lubelskiego Obszaru etropolitalnego podpisał deklarację współpracy kulturalnej na rzecz aktywizacji środowisk samorządowych, artystycznych i pozarządowych Lubelszczyzny.

Powstała Unia jest okazją do nawiązania realnej i trwałej współpracy z miastami, gmami i powiatami obszaru metropolitalnego Lublina w zakresie wymiany kulturalnej promowania lokalnych artystów, animatorów i instytucji kultury, tworzenia wspólnych projektów oraz inspirowania do szerokiej debaty nad rozwojem kultury w samorządach. Miasto Lublin chce także podzielić się ideą Europejskiej Stolicy Kultury, aby potraktować ją jako punkt wyjścia do namysłu nad wspólną koncepcją partnerstwa miast i gmin wschodniej Polski, by móc je promować na arenie międzynarodowej podczas starań i obchodów Europejskiej Stolicy Kultury 2029.

Zdjęcia:

Maciej Rukasz, Tomasz Kulbowski, Wojciech Kutnik

Podpisanie umowy na budowę sieci wodociągowej w Krężnicy Jarej

W dniu 13 maja 2024 r. została podpisana umowa na realizację zadania inwestycyjnego pn. „Budowa sieci wodociągowej w drodze powiatowej Nr 2265L w Krężnicy Jarej.

Po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wyłoniono Wykonawcę: PRZEDSIĘBIORSTWO INSTALACJI SANITARNYCH HYDROSERVICE KAMIŃSKI STANISŁAW z siedzibą w Lublinie.

Realizacja zadania dotyczyć będzie budowy sieci wodociągowej wraz z odgałęzieniami w Krężnicy Jarej wzdłuż dawnej drogi powiatowej w kierunku Lasu Krężnickiego o długości 1,8 km.

Planowany termin rozpoczęcia budowy sieci to II kw. 2024 r. Zakończenie realizacji zadania przewidywane jest na koniec 2024 roku.

Inwestycja została objęta dofinansowaniem ze środków z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach poddziałania „Wsparcie inwestycji związanych z tworzeniem, ulepszeniem lub rozbudową wszystkich rodzajów małej infrastruktury, w tym inwestycji w energię

odnawialną i w oszczędzanie energii” na operacje typu „Gospodarka wodno-ściekowa”, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 w ramach operacji pn. „Poprawa gospodarki wodno-ściekowej w gminie Niedzwica Duża”.

Podpisanie umowy na realizację modernizacji dróg w Majdanie Sobieszczańskim i w Krężnicy Jarej

W dniu 23 kwietnia 2024 r. została podpisana umowa na realizację zadania inwestycyjnego pn. „Modernizacja odcinka drogi gminnej nr 107084L w m. Majdan Sobieszczański i odcinka drogi gminnej nr 107064L w m. Krężnica Jara”.

Po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wyłoniono Wykonawcę: Komunalne Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie.

Długość przeznaczonych do modernizacji odcinków dróg wynosi 0,9 km w Majdanie Sobieszczańskim i 2,0 km w Krężnicy Jarej.

Zadanie obejmować będzie: sfrezowanie istniejących nawierzchni asfaltowych, częściowe uzupełnienie

i wymianę istniejących podbudów, wykonanie na całych odcinkach nowych nawierzchni asfaltowych oraz umocnienie poboczy kruszywem łamanym.

Inwestycja została objęta dofinansowaniem z Programu Rządowy Fundusz Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych.

Pięcioro mieszkańców Gminy Niedrzwica Duża docenionych za osiągnięcia w promocji Powiatu Lubelskiego

W dniu 23 marca br. w Lubelskim Parku Naukowo-Technologicznym w Lublinie odbyła się Gala z okazji XXV-lecia Odrodzenia Samorządu Powiatowego.

Podczas uroczystości wręczono Akty Jubileuszowe władzom gmin tworzących Powiat Lubelski oraz rozstrzygnięto Plebiscyt Nagrody Starosty Lubelskiego za wybitne osiągnięcia w promocji Powiatu Lubelskiego w latach 2018-2023. Wyróżnienia przyznano w 16 kategoriach.

Miło nam poinformować, że aż 5 mieszkańców gminy Niedrzwica Duża zostało docenionych w plebiscycie:

- Zbigniew Baran – I miejsce w kategorii Najlepszy Sołtys
 - Marek Szuster – I miejsce w kategorii Najlepszy Producent Rolny
 - Izabela Mazurek – II miejsce w kategorii Najlepszy Animator Kultury
 - Marcin Pastuszak – II miejsce w kategorii Najlepszy Społecznik
 - Filip Suchański – III miejsce w kategorii Najlepszy Sportowiec (nagrodę w imieniu Filipa odebrała mama - pani Katarzyna Suchańska)
- Laureatom plebiscytu składamy serdeczne gratulacje!

Otwarcie sali gimnastycznej w Krężnicy Jarej

W dniu 22 marca 2024 roku odbyło się uroczyste otwarcie i poświęcenie nowej sali gimnastycznej w Krężnicy Jarej. To bardzo ważny dzień dla całej społeczności Krężnicy Jarej i gminy Niedzwica Duża. Efekt realizacji zadania przerósł najśmielsze oczekiwania. Spełnił marzenia o przyjaznym, nowoczesnym miejscu, w którym można realizować pasję do sportu.

Oficjalna część rozpoczęła się o godz. 11.00. Swoją obecnością zaszczytili nas m.in.: Poseł na Sejm RP Magdalena Filipek-Sobczak, Poseł na Sejm RP Sylwester Tułajew, w imieniu Posła na Sejm RP Przemysława Czarnka - Aneta Poniatowska, JE ks. bp Adam Bab, w imieniu Lubelskiego Kuratora Oświaty - Marcin Rybicki, starszy wizytator Kuratorium Oświaty w Lublinie, w imieniu Marszałka Województwa Lubelskiego - Marek Krakowski, Dyrektor Centrum Spotkania Kultur w Lublinie, Wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Lubelskiego Marek Wojciechowski, Starosta Lubelski Zdzisław Antoń, Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Lublinie Renata Bielecka, Dyrektor Szkoły Podstawowej w Krężnicy Jarej Grażyna Adamek, wykonawca budowy sali - Prezes firmy INS-BUD Dariusz Drożdziel wraz z Kierownikami budowy Andrzejem Kołodziejczykiem i Radosławem Miściszem. Wśród zaproszonych gości zjawili się również byli dyrektorzy Szkoły Podstawowej w Krężnicy Jarej, dyrektorzy gminnych jednostek organizacyjnych, Radni, Sołtys wsi Krężnica Jara, proboszcz Parafii w Krężnicy Jarej, pracownicy Urzędu Gminy, pracownicy Szkoły Podstawowej w Krężnicy Jarej, Przewodnicząca Rady Rodziców w Szkole Podstawowej w Krężnicy Jarej oraz uczniowie i rodzice.

Uroczystość otwarcia rozpoczęto poświęceniem przez ks. Biskupa obiektu oraz symbolicznym przecięciem wstęgi, którego dokonali zaproszeni goście. Następnie przyszedł czas na wspólne odśpiewanie Hymnu Narodowego, przemówienia i wystąpienia.

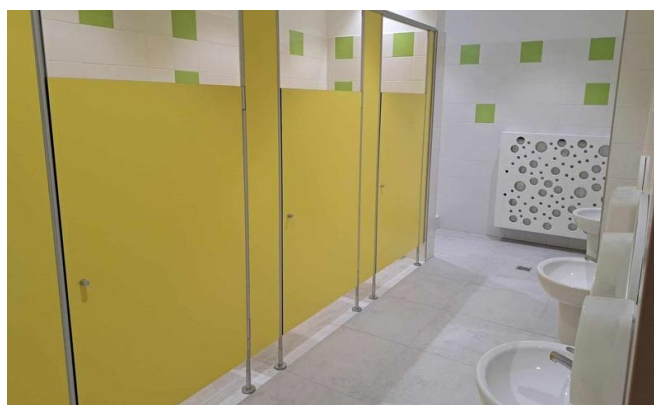
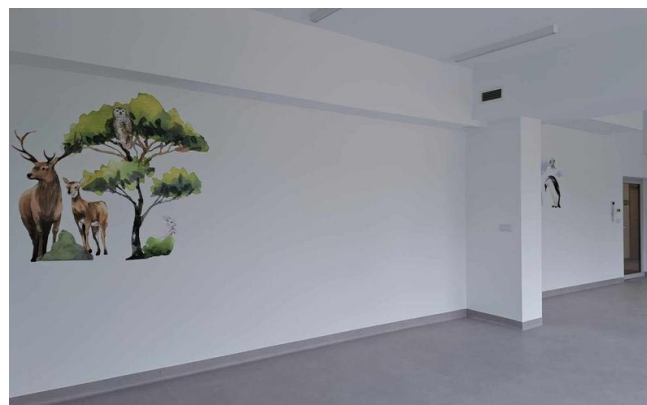
Wydarzenie wzbogaciły występy artystyczne w wykonaniu uczniów Szkoły Podstawowej w Krężnicy Jarej. Na płycie sali, w pięknych strojach, uczniowie klas siódmej i ósmej zatańczyli poloneza, a uczennice klas drugiej i trzeciej zaprezentowały taneczny pokaz z szarfami w olimpijskich barwach. Występy zwieńczył utwór "We are the champions" (z repertuaru zespołu Queen) w wykonaniu uczennicy Igi Barszczowskiej. Za przygotowanie występów uczniów odpowiadały nauczycielki – Ewelina Rosińska i Ewa Zielińska. Na zakończenie uroczystości Wójt Gminy Niedzwica Duża Ryszard Golec złożył podziękowania uczniom i opiekunom za przygotowanie imponującego widowiska oraz zaprosił zgromadzonych gości do obejrzenia wnętrza nowo otwartego obiektu.

Zakończenie przebudowy przedszkola w Niedrzwicy Kościelnej

W dniu 22 kwietnia 2024 r. odbył się końcowy odbiór prac związanych z realizacją inwestycji pn. „Przebudowa przedszkola w Niedrzwicy Kościelnej”. Wykonawcą inwestycji było Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe WAMACO Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie.

Realizacja przebudowy przedszkola była możliwa dzięki dofinansowaniu z Rządowego Programu Inwestycji Strategicznych Polski Łądu.

Zestawy pilarza dla jednostek OSP z terenu Gminy Niedrzwica Duża

W dniu 4 kwietnia 2024 roku w Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Kraśniku, Wójt Gminy Niedrzwica Duża Ryszard Golec uczestniczył w uroczystej zbiórce przekazania sprzętu dla Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu naszej gminy. Z przyjemnością informujemy że jednostki przynależące do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego - OSP Niedrzwica Duża, OSP Niedrzwica Kościelna oraz OSP Strzeszkowice Duże otrzymały zestawy pilarza.

W skład zestawu wchodzi:

- pilarka łańcuchowa o napędzie spalinowym Husqvarna Polska,
- hełm ochronny głowy z osłoną twarzy i nauszki przeciwhałasowe Husqvarna,
- skórzane rękawice ochronne Husqvarna,
- nogawki ochronne Husqvarna,
- zestaw klinów do obalania drzewa,
- siekiera rozłupująca Husqvarna.

Wartość pojedynczego zestawu wyniosła 2244,32 zł.

Przekazania dokonał Marszałek Województwa

Lubelskiego Jarosław Stawiarski w asyście Lubelskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP st. bryg. Zenona Pisiewiczza.

Wyposażenie sfinansowano ze środków Fundusze Europejskie dla Lubelskiego 2021 - 2027 w ramach projektu: „Dostosowanie Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego na terenie województwa lubelskiego do zmian klimatycznych, zmian w środowisku naturalnym oraz zagrożeń cywilizacyjnych”, Priorytet Środowiskowy - Ochrona zasobów środowiska i klimatu.

Pozyskane środki pozwoliły Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Lublinie zrealizować zakup 75 sztuk zestawów pilarza oraz 8 sztuk przyczep z namiotem i wyposażeniem logistycznym dla 80 jednostek OSP z powiatów janowskiego, kraśnickiego, lubartowskiego, lubelskiego, opolskiego, puławskiego i ryckiego na łączną kwotę 609 672,64 zł.

Zdjęcia: OSP Niedrzwica Kościelna/mł. kpt. Tomasz Stachyra – Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Lublinie

„Lubelskie wspiera OSP”

W dniu 20 marca 2024 roku w Starostwie Powiatowym w Lublinie 6 jednostek OSP z terenu Gminy Niedzwica Duża odebrało umowy na dotacje w ramach konkursu „Lubelskie wspiera OSP”.

Na liście z przyznanym dofinansowaniem znalazły się jednostki: OSP Niedzwica Kościelna, OSP Strzeszkowice Duże, OSP Marianka, OSP Sobieszczany, OSP Raławczyk, OSP Czółna. Kwota otrzymanych dotacji to blisko 60 000 zł, a pozyskane pieniądze będą mogły zostać przeznaczone na doposażenie w sprzęt przeciwpożarowy i ratowniczy oraz niezbędny sprzęt ochrony osobistej.

Umowy wręczyli: Marszałek Województwa Lubelskiego Jarosław Stawiarski, Starosta Lubelski Zdzisław Antoń, Wicestarosta Lubelski Andrzej Chrząstowski oraz Wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Lubelskiego Marek Wojciechowski. Poseł na Sejm RP Magdalenę Filipek-Sobczak podczas

wydarzenia reprezentowała Renata Bielecka - Dyrektor WORD Lublin.

Dzięki konkursowi „Lubelskie wspiera Lubelskie” wsparcie otrzyma w sumie 1211 jednostek ochotniczych straży pożarnych z województwa lubelskiego na łączną kwotę - 12 milionów złotych.

Zdjęcie: Starostwo Powiatowe w Lublinie

Ostrzeżenie dla Wnioskodawców i Beneficjentów programu „Czyste Powietrze”

Sprawdzaj oferty, nie podpisuj „od ręki”!

Korzystaj z programu „Czyste Powietrze” uważnie. Wybieraj sprawdzonych wykonawców. Uważaj na oferty składane przez akwizytorów i sprawdzaj, co podpisujesz. Pamiętaj, że dotacja z programu „Czyste Powietrze” przysługuje Tobie, a nie wykonawcy. Instalowanie nowego urządzenia grzewczego jest skuteczne tylko w ocieplonym domu.

Uwaga na nierzetelnych wykonawców

Jeśli jesteś wnioskodawcą lub beneficjentem dotacji z programu „Czyste Powietrze”, to bądź czujny i rozważny w wyborze dostawcy i firmy instalacyjnej zajmującej się wymianą źródła ciepła. Szczególnie uważaj na tych, którzy pukają do Twoich drzwi i oferują coś „za darmo”.

Zwracamy uwagę, że wybór firmy sprzedającej urządzenie, jak i wykonującej jego montaż, należy do Państwa – wnioskodawców i beneficjentów.

W programie „Czyste Powietrze” najwyższe bezzwrotne dofinansowanie, z kompleksową termomodernizacją i wymianą źródła ciepła, to nawet 136 200 zł, ale VAT zawsze musi dopłacić wnioskodawca.

Jeśli ktoś oferuje usługę „za darmo”, warto mieć wątpliwości co do rzetelności takiej oferty. Jeśli przedstawiciel firmy podsuwa pełnomocnictwo w ramach programu „Czyste Powietrze”, a nie daje możliwości na spokojne zapoznanie się z warunkami umowy – warto zastanowić się nad rzetelnością takiej oferty. **Podpisując pełnomocnictwo, dajesz komuś prawo do dysponowania przyznaną Ci dotacją.**

**Sprawdzaj oferty
i nie podpisuj od razu!**

Pamiętaj!
wymiana kopciucha +
termomodernizacja (na podstawie
audytu energetycznego)
= niższe rachunki, komfortowy dom,
zdrowie i czyste powietrze

Ktoś proponuje Ci pompę ciepła „za darmo”?
**Zapytaj w swojej gminie zanim się zgodzisz
i coś podpiszesz.**

Zapytaj o sprawdzonego wykonawcę, rodzinę
i znajomych. **Nie podpisuj pełnomocnictwa
bez zapoznania się z treścią umowy.**

Dotacja jest dla Ciebie, nie dla Wykonawcy.

czystepowietrze.gov.pl

Tatusie jak mogły, tak pomagały - wspomnienia Stefanii Chmielewskiej

Załucze jest miejscowością położoną na obrzeżach gminy Niedzwica Duża, a dom rodzinny pani Stefanii Chmielewskiej znajduje się przy „lasku”

W latach wojennych takie położenie mogło dawać poczucie bezpieczeństwa. Zdaniem okolicznych mieszkańców Niemcy nie zbliżali się do „lasku”, nawet w jego okolice, ponieważ mogli tam stacjonować partyzanci. Z drugiej strony to bezpieczeństwo było kuszące dla uciekinierów, osób poszukujących schronienia – na przykład gdy organizowano łapanki. A ich obecność w domu niestety musiała wiązać się z dodatkowym stresem. Tak właśnie było w gospodarstwie rodziców Stefanii, państwa Katarzyny i Pawła Głogowskich.

Katarzyna i Paweł Głogowscy z dziećmi
(na tym zdjęciu nie ma Stefanii)

Uciekinierzy w domu

Tutaj pół Bystrzycy przychodziło. – wspomina Stefania Chmielewska. – Tatusi potem zawsze siał żyto, bo jakby ktoś przyjechał, to oni uciekali przez to żyto i w las, bo do lasu blisko. [Tu należy rozgraniczyć nazwy „las” i „lasek”, tak jak rozgraniczają je mieszkańcy Załucza. Bliżej domu pani Stefanii Chmielewskiej znajduje się „lasek” – mniejsze skupisko drzew, natomiast nieco dalej z polem graniczy większy las.]

Tu, pod tym „laskiem”, to dużo ludzi było. Wśród uciekinierów najczęściej zdarzały się osoby znajome, dalecy krewni. Czasem nocowało i ze trzydzieści osób nawet! Rozmaite. Przeważnie byli na krótki czas – w nocy spały, w dzień jechały. Tatusie jak mogły – tak pomagały. Jedne co były, to były takie bogate, że złoto leciało z nich po prostu. Zostawiły mamusi materiału do ubrania się, za to, co nocowały – dwa dni i jedną noc.

Kiedyś przyszedł człowiek ze Śląska, z taką małą, śliczną dziewczynką na rękach. To dziecko strasznie płakało, było takie małe, takie usmolone... Mamusia umyła je, ubrała w swoje ubranka. I jego też ubrały w tatusiowe ubrania. Ich rzeczy mama wsadziła do pieca i spaliła. Tatusi go wziął na wóz z tym dzie-

kiem, żeby nie szli, i odwiózł gdzieś tam, aż za Bychawę. Pewnie poszedł do Rosji i tam zginął... bo nie wracał. Wracało trochę tych ludzi z Rosji, trochę wywiezły na Sybir... ale wracały stamtąd. A te nie wróciły.

Zdaje się, że Niemce gdzieś w Poniatowej trzymały jeńców. Jak już byłam taką dużą dziewczynką, bo to już było blisko końca wojny, to ich wypuścili – nie wybiły, tylko wypuścili, tam ich było bardzo dużo. Przyszło do nas czterech chłopów, mamusia im jeść gotowała... Nawet i dziś – jakby ktoś przyszedł, to dwie osoby bym pożywiła, ale więcej? Nie. To oni siedzieli pod piecem, ogrzewali się, a wszy po piecu chodzili! Takie były zawszone ludzie. I poszły, nie wiadomo co się z nimi stało. Na pewno daleko nie zaszły, bo jakoś w krótki czas ruskie weszły.

Jedną z osób (zapewne uciekinierów), które zatrzymywały się w gospodarstwie państwa Głogowskich był właściciel polskiej fabryki maszyn dla rolników. To był Niemiec [Ślązak, pochodził najprawdopodobniej z terenów przyłączonych do Polski w 1922 roku, przyp. red.]. Był u nas całą zimę. Nie wiem, dlaczego uciekał stamtąd. Tatusi miał zepsutą jedną maszynę, bęben pękł. I ten Niemiec przez zimę zrobił drewniany bęben. Tatusie tego Niemca tak uważały, jakby był domowy. On zostawał, pilnował dzieci, jak tatusie gdzieś jechały, czy szły. Kiedyś była jeszcze słoma w chałupie, a myśmy na tej słomie trochę się wygłupiali... I przewróciliśmy choinkę! A choinka była ładna - bańki mamusia w Bychawie kupiła, trochę tych baniek, czegoś tam jeszcze nawieszane. Przyjechały tatusie – choinka leży na słomie. My wystraszone, spłakane... Ale pod choinką spał ten Niemiec. Powiedzieliśmy, że to ten „dziad” choinkę przewrócił. I tatusie jemu nic nie mówiły, a i nam się upiekło.

Pewnego razu, to było w Wielki Piątek, a Niemce w Wielki Piątek poszczą, to on nie jadł nic, tylko siedział w kąciku. I dostał list, przeczytał go, zapłakał i rzucił do piecyka, na popiół – wtedy mamusia chyba nie gotowała. Jak wyszedł na dwór, to mamusia ten list wyciągnęła. Mieliśmy aptekarza, co umiał po niemiecku i tatusi poszedł z tym listem do niego. Tam było napisane, że w Niemczech było bombardowanie i jego dom, czyli rodziców, jest rozbity i on o to płakał.

Przez Załucze przewijali się Niemcy, Rosjanie, Żydzi...

Chociaż pani Chmielewska twierdzi, że w Załuczu nie było donosicieli, a Niemcy (na ogół grzeczni, czyści) w ich okolice raczej nie zaglądali, to jednak nastąpił dzień, gdy pojawili się w gospodarstwie Głogowskich. Można tylko domniemywać, że ktoś doniósł o przebywających w domu uciekinierach.

Pamiętam, jak nam krzywdę zrobili... Że przyszły Niemce do nas, do domu, a myśmy z Niemcami mieli tutaj mało do czynienia,

nie przychodziły do nas. Tatus nie dał dzieciom do żadnych rozmów się wtrącać. I myśmy nic nie wiedzieli. Ale wiedziałam, że to Niemcy.

Mamusia powiedziała, że w oborze zamek zamknięty, a klucza nie ma. No to przestrelili zamek i otworzyli sobie. Nie wiem tylko, po co one tych papierów szukały? To byliśmy w chałupie, mamusia nas jak kurczęta przygarniała do siebie. Stała przy piecu, a one robiły co chciały w chałupie. I tyle pamiętam. A tak to one wcale do nas tu nie przyjeżdżały, bo lasek [Niemcy unikali lasów, ponieważ mogli w nich przebywać partyzanci; według przekazów lasy często wycinane były wzdłuż dróg tak, aby maksymalnie uniemożliwić ewentualny ostrzał z ukrycia]. Później byli może jeszcze ze dwa razy, u tatusia – jako sołtysa.

Niemcy ograniczali swobodę Polaków na wszelkie możliwe sposoby. Wprowadzili między innymi zakaz uboju świń pod groźbą więzienia. Polacy ukradkiem hodowali trzodę chlewną, trzymając zwierzęta na przykład w stogach siana lub w specjalnych kryjówkach w podłogach. Czasem przez przypadek, a czasem w efekcie donosu – Niemcy dowiadywali się o tym „procederze”. Któregoś dnia do domu Głogowskich przyjechali Niemcy, zabrali sąsiada, bo uhodowali dwie świnię, a to było w 40-tym roku. Tatus stawał wtedy tę oborę naszą, to najpierw Niemce przyjechały tu do niego, wieczorem, a on mówi, że nic nie wie, bo skąd może wiedzieć? Buduje i nie ma czasu. To go po ramieniu poklepały, „gut, gut” było, i odeszły od nas. Poszły do tych sąsiadów właśnie. U nich były zabite dwie świnię, połówki leżały. I te połówki Niemce zabraly. A sąsiad potem był na posterunku, tam też go pobili i po tygodniu wypuścili. [Posterunek mieścił się w budynku Urzędu Gminy w Niedzwicy Dużej, w którego podpiwniczeniu znajdowały się cele dla więźniów.]

Jednocześnie gospodarze musieli oddawać kontyngent (są to obowiązkowe dostawy np. żywności na rzecz państwa). Niemcy jak brali zboże, a tatus oddawał wszystko dokładnie, to nie przychodziły do nas i nie dokuczały. Jak za całą wieś oddał kartofle, cały wagon, bo się mu kartofle okropnie urodziły i po prostu mógł oddać, to jak dostał kwity za te metry kartofli, to było ileś kwitków na ubranie, ileś na wódkę, ileś kwitków na podatek i jeszcze parę złotych zostało. Tatus przywiózł pół metra gwoździ za te kartofle. I było tak, że i ludzie brały od nas – „Paweł masz jeszcze te gwoździe?” Może miał więcej jak pół metra, bo to taka skrzynia tych gwoździ była. [Niemcy] nie brały za darmo, jak potem te komunisty, za darmo brały!

W celu poszukiwania taniej siły roboczej Niemcy organizowali łapanki. Wywozili mieszkańców – również Załucza – na przymusowe roboty do Niemiec. W Niemczech była pani Kluskowa. Nigdy mi nie opowiadała jak tam było. Wiem tylko, że ona tam była lubiana – co tydzień miała pościel zmienianą, swój pokój. Gotowała u Niemców. Przeżyła tam i wróciła do domu.

W Załuczu pojawiali się również radzieccy żołnierze, którzy nocowali w niektórych gospodarstwach. I u nas jakoś sporo ich było. Tatus miał czterdzieści pni uli. One [ci żołnierze] chciały się dostać

do miodu, ale nie umiały, tylko strzelały do pszczół, rozbiły się i pszczoły ich pogryzły. Jeden między nimi był Czech, on był starszym. Tatus poszedł do niego i mówi, żeby zobaczył, co one narobiły, że zmarnowały – okropnie ich przeklął. Przyszły przeproszać tatusia, ale nie było tego... Zabrał pszczoły do stodoły, żeby drugi raz się tak nie zdarzyło. I z tych czterdziestu uli zostało tylko szesnaście.

W Załuczu przez jakiś czas przebywało dwóch Żydów, którzy z zawodu byli krawcami. Pomieszkiwali w gospodarstwach, w których akurat mieli okazję szyć. Były tu, przez miesiąc czasu, stary Żyd z młodym. Jeszcze cośkolwiek pamiętam go z urody, to był bardzo ładny Żyd. Nie rzucali się w oczy. Jakby ktoś przyszedł – to oni byli ostrzyżeni jak każdy, bez brody. Przestrzegali żydowskiej tradycji spożywania dań koszernych, ale... jak stary [Żyd] poszedł z chałupy, nawet na chwilę, to młody z garnka jadł obiad mamusi! Myśmy tak się śmiali z tego wszystkiego, bo prosto z garnka! I nie brzydziły się tego Żyda. Co się stało później ze starym Żydem, to nie wiem, a młody przepisał się na zakościelnego i tu się przechowywał, jak u swoich ludzi, nikt nie skarżył.

W Załuczu Żydzi znajdowali schronienie w niejednym gospodarstwie. Stefania Chmielewska wspomina na przykład pana Sauguta, który pomagał Żydom. Był to kowal, którego dom mieścił się przy obecnej DK 19.

W innym gospodarstwie, w którym żydowska rodzina ukrywała się w piwnicy, pojawili się któregoś dnia Niemcy. Gospodyni postawiła wówczas na klapie od piwnicy balię z brudnymi naczyniami i tylko dzięki temu Żydzi się uchronili – Niemcy prawdopodobnie nie mieli ochoty się pobrudzić. Gospodarze na tyle przestraszyli się tego incydentu, że Żydzi musieli przenieść się do innej rodziny, również w Załuczu. Tam ukrywali się pod sianem. Niestety Niemcy pojawili się również i w tym gospodarstwie. Nakłuwając siano ostrymi narzędziami, trafili Żydówkę i w ten sposób znaleźli całą rodzinę. Zabrali ich i najprawdopodobniej zabili.

Okupacyjne trudy

Bywały różne niebezpieczne sytuacje, serwowane mieszkańcom Załucza zarówno przez Niemców, Rosjan, jak i samych Polaków. Jeśli chodzi o tych ostatnich, to nie tylko donosy miały miejsce, ale też kradzieże czy napady. Działające szajki pseudo-partyzantów rabowały zapasy pożywienia, zdarzały się nawet zabójstwa.

Jak byłam mała, to dwa psy były w domu, bo wtedy takie domowe złodzieje chodziły. Nam zboże młócone wzięli, proso, razem z workiem, było więcej jak pół worka! Jak jeden wziął, to ktoś mówił, że było tak, jak w „Idzie Grześ przez wieś, w worku piasek niesie”. Wrzuciły na swój wóz i pojechały. A okazało się, że worek był dziurawy i po trochu wysypywało się to zboże. Ślady były jeszcze za bystrzyckim lasem, tam dopiero przestało się sypać. Znaleźli sprawcę, ale nie mogę sobie przypomnieć nazwiska.

Jednak w „lasku” przebywali również prawdziwi partyzanci. *Tych partyzantów u nas... To się w głowie nie mieści ile bywało. Jedni partyzanci to byli znajomi tatusia, po imieniu do niego mówili. Tatuś miał parę koni, to wzięli konie i mówią: jak chcesz żeby konie przyszły niezmaczone to przyjdą, aż po południu kiedyś. A jak zmaczone, to na rano. I na rano popienione konie, ale przysyłały mu. Przecież swoich gospodarstw nie mieli...*

Kiedyś była taka sytuacja, że przyszedł do nas żołnierz, z karabinem. Tatuś przebrał go w jakieś swoje ubrania, a karabin zakopał. Widziała to jedna z mieszkanek Załuczca. Powiedziała, że pójdzie i oskarży go, że broń zakopał. Więc tatuś tę broń wykopał, wziął na ramię i poszedł z tym do Niemców. Powiedział, że wyorał z ziemi, bo to jeszcze takie ubrudzone było. I ta kobieta już nie miała go o co oskarżyć. Gdyby ona doniosła, to Niemce przyjechałyby i mogły zabić nawet. A jak zaniósł, to nie było nic.

Ojciec Stefanii Chmielewskiej został któregoś dnia pobity przez Niemców. Niedaleko ich gospodarstwa mieszkała rodzina, w której matka chorowała, a ojciec zarabiał pomagając w innych gospodarstwach. Za swoją pracę otrzymywał przede wszystkim zboże, ale też inne rzeczy. Mieli kilkoro dzieci. *No i miały krowę, którą Niemce im zabrały. Dzieci poszły za tą krową, tam było miejsce ogrodzone barierką i było zatrzymane bydło. Tatuś, jako sołtys, też tam musiał być. Te dzieci strasznie płakały, wieszały się na tej krowie, bo krowa była zadbana, nawet dzieci dbały, żeby ten litr mleka się udoił. Tatuś poszedł i odwiązał ją, dał im razem ze sznurkiem. I dostał kilkanaście batów za to. Jak przyszedł do domu, to plecy były zbatowane. Ale później już dzieciom nie zabrały tej krowy.*

Dzieciństwo w latach trzydziestych i czterdziestych ubiegłego stulecia

Stefania Chmielewska wspomina swoich nauczycieli, pierwszą była Janina Mazurkiewicz. Na pytanie, jaka ona była, pada odpowiedź, że przede wszystkim kiedyś dzieci były inne, bardziej się słuchały niż teraz. *Myśmy siedzieli jak myszki, jak przyszła pani Mazurkiewiczowa. Dwie klasy na jeden oddział, czyli cztery klasy były i jeden nauczyciel. Kolejnym wychowawcą był Władysław Rutkowski. Jego dzieci szanowały jak ojca, był niesamowicie dobrą osobą, i dużo umiejacą. Tutaj, u nas, bardzo często bywał, bo trochę się kumpłowały z tatusiem. Wpadał do nas często i jadł obiad taki, jaki na wsi był ugotowany. Zajęć dodatkowych dla młodzieży nie organizował. Może nie miał kiedy, bo jak jedne dwie klasy odeszły, to drugie przychodziły.*

Może do trzeciej klasy jeszcze do pani Mazurkiewicz chodziłam. Do czwartej klasy poszliśmy już do Niedzwicy Kościelnej, bo szkołę przeniesiono do Domu Ludowego. Polami się wracało do domu, gubiłam się na polu, a tatusie szukały. Raz była wichura, tego nie pamiętam, ale później stryjek opowiadał, że mnie znalazł. Szukali mnie, bo już było po północy, a mnie nie było [w domu]. Chodziłam – to już pamięta-

łam – od Załuczca do Kolonii. Cały czas podchodziłam do takich domów, co tu się w 1939 roku się postawiło kilka, a nie mogłam trafić na lasek. Śnieg sypał... ten śnieg to kapkę pamiętam.

Pani Stefania ukończyła cztery klasy. Jako najstarsze dziecko musiała przejąć dużą część obowiązków domowych, tak chcieli rodzice. Młodsze rodzeństwo pani Stefanii mogło już zdobyć wykształcenie.

16-letnia Stefania Chmielewska

Oczywiście okres dziecięcy to nie tylko szkoła czy obowiązki w domu. Był też czas na zabawę. Znana wszystkim „fajerka” czy dwa ognie to jednak nic. Weźmy chociażby emocje towarzyszące odkrywaniu skarbów z okresu pierwszej wojny światowej, które mogły czaić się niemal na każdym skrawku ziemi w ówczesnych gospodarstwach. *Tutaj, na naszym polu, na tatusiowym, było strasznie dużo tych nabożów, jeszcze z 1914 roku, z wojny. Długi czas myśmy znajdowali różne łuski, różne całe naboje. Mamusia miała kłopot z nami, bo myśmy po cichu nasypali na gorącą blachę, na kominie, i to... takie ognie szły! I fruwało to do góry! Dużo ich było, a teraz już nikt nie znajduje. Już jakoś poszły. U nas była trześnia [czereśnia], to jak wykopały tę trześnię, to łusek – samych łusek – były dwa takie plecaki-koszyki. Dzieci wykopały spod tej trześni i sprzedały te łuski, bo to było wszystko miedziane. A całych nabożów to było ze cztery sztuki, nie więcej. A dlaczego tyle w jednym miejscu? Musiały one [żołnierze] jakoś się wyliczać z tego, albo co...*

Według relacji Stefanii Chmielewskiej
Dominika Lipowska

Przypominamy, że na stronie internetowej GOKSiR prowadzona jest zakładka „Lokalna historia”. Zachęcamy do dzielenia się wspomnieniami, zdjęciami czy pomysłami tematów. Wszelkie informacje prosimy zgłaszać na adres mailowy gokniedzwica@gmail.com lub pod nr telefonu 81 517 51 59, kom. 660 410 578.

Elżbieta Karczyńska-Mierzyńska (18.01.1951 – 20.04.2024)

Wspomnienie

Żaden moment nie jest dobry na śmierć. W dniu 20 kwietnia 2024 r. po długiej i ciężkiej chorobie zmarła pani Elżbieta Karczyńska-Mierzyńska. Człowiek-instytucja, której Niedzwica zawdzięcza tak wiele. Gorąca patriotka, społeczniczka i regionalistka z zamiłowania i wyboru, szanująca przeszłość i ludzi. Tworzyła niedzwicką historię od co najmniej 40 lat i na stałe wpisała się w dzieje naszej małej Ojczyzny. Mimo że nie była rodowitą niedzwiczanką, pokochała ziemię niedzwicką całym sercem. Jej oddała najlepsze lata swojego życia, służąc społeczeństwu.

Elżbieta Karczyńska-Mierzyńska urodziła się 18 stycznia 1951 roku w Strzegomiu na Dolnym Śląsku. W dzieciństwie i wczesnej młodości mieszkała w Jaroszowie. Maturę uzyskała w Liceum Ogólnokształcącym im. Stefana Żeromskiego w Strzegomiu, następnie rozpoczęła studia wyższe na kierunku historia Uniwersytetu Wrocławskiego, które ukończyła uzyskaniem tytułu magistra w 1978 roku na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. W połowie lat 70. trafiła do Niedzwicy Dużej i tu z mężem Januszem założyła rodzinę. Początkowo pracowała w Szkole Podstawowej w Borzechowie, następnie w Warszawiakach, Mariance, a od 1979 r. w Niedzwicy Dużej i w miejscowym gimnazjum, z którego w 2006 roku przeszła na emeryturę.

Już we wczesnych latach swojej pracy dała się poznać jako osoba odważna, stanowczo broniąca swoich poglądów, ujmująca się za słabszymi. Mimo niekorzystnej sytuacji politycznej, jesienią 1980 roku, zainicjowała i organizowała NSZZ Solidarność wśród pracowników oświaty gminy Niedzwica Duża. Pełniła funkcje w zarządzie związku, co było przyczyną przesładowań w stanie wojennym przez służbę bezpieczeństwa. W 1989 roku reaktywowała NSZZ Solidarność w gminie i przez wiele lat sprawowała funkcję wicepre-

wodniczącej Komisji Zakładowej związku, służąc radą i pomocą. Była jednym z założycieli Społecznego Liceum Ogólnokształcącego im. Pierre Georgio Frassatego w Niedzwicy Kościelnej, a w latach 1997-2007 prezesem organu prowadzącego szkołę.

Z wielką energią zaangażowała się w przemiany ustrojowe w latach 1989-91, uczestnicząc w działalności Komitetu Obywatelskiego Solidarność gminy Niedzwica Duża jako sekretarz struktury gminnej. Od 1989 do 2015 roku pomagała w wielu kampaniach wyborczych do parlamentu, samorządu terytorialnego i w wyborach prezydenckich. Przez trzy kadencje pełniła służbę obywatelsko-publiczną jako radna w samorządzie gminy Niedzwica Duża (1998-2006) i powiatu lubelskiego (2006-2010). Będąc przewodniczącą komisji oświaty przyczyniła się m.in. do budowy sali gimnastycznej i rozbudowy szkoły w Niedzwicy Kościelnej. Jako wieloletni członek Rady Społecznej Zakładu Opieki Zdrowotnej nr 1 w Bełżycach, znacząco wpłynęła na poprawę poziomu usług medycznych w niedzwickim ośrodku zdrowia.

Równoległe z jej działalnością publiczną rozwijała się działalność obywatelska. Od 1990 roku do maja 2015 roku była redaktorem naczelnym gazety gminnej „Niedzwiczak”, ukazującej się przez 25 lat jako miesięcznik. Jako redaktor naczelny i redaktor tekstów zajmowała się organizacją procesu wydawniczego. Gazeta miała dużą siłę nabywczą, była gazetą poczytną, na co wpływ miał opiniotwórczy charakter i siła lokalnej, bieżącej informacji, a także misja interwencyjna, którą podejmowała na rzecz mieszkańców. Łącznie ukazało się 146 numerów gazety, redagowanych z wielką sumiennością i starannością dziennikarską przez panią Elżbietę. Dziś stanowią one nieocenione źródło historyczne dotyczące zwłaszcza okresu transformacji ustrojowo-gospodarczej w naszej gminie.

W lipcu 1998 roku z jej inicjatywy i grupy pasjonatów lokalnej historii powstało pierwsze w gminie stowarzyszenie regionalne – Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Niedzwickiej, które istnieje do dziś. Od samego początku bardzo aktywnie włączyła się w prace stowarzyszenia jako prezes i członek zarządu. Ogromna, wieloletnia praca popularyzatorska i dokumentująca historię gminy zaowocowała cyklem wydawniczym pod nazwą „Zeszyty Niedzwickie”, których była pomysłodawczynią i realizatorką. Nakład pracy merytorycznej i organizacyjnej pani Elżbiety w stowarzyszeniu jest nieoceniony. Potrafiła przez szereg lat skupić sporą grupę ludzi wokół stowarzyszenia, by rozwijać świadomość obywatelską i lokalny patriotyzm oraz angażować mieszkańców na rzecz własnego środowiska społecznego. Dzięki pasji historycznej pokazała jak dbać o przeszłość swojej miejscowości i jak promować jej walory.

Pani Elżbieta przede wszystkim zapisała się w pamięci mieszkańców jako ceniony pedagog, wychowawca wielu pokoleń młodzieży, nauczyciel historii i wiedzy o społeczeństwie w Szkole Podstawowej i Gimnazjum w Niedrzwicy Dużej. Z wielką odwagą przekazywała wiedzę zakazaną z historii Polski, poruszała tematy niewygodne, mówiła o tzw. białych plamach polskiej historii. To od niej na początku lat 90. dowiedzieliśmy się na lekcjach historii prawdy o polskich oficerach zamordowanych w Katyniu, o działalności oddziału Zapory na naszym terenie, o Żołnierzach Wyklętych. Była organizatorką pierwszego spotkania kombatantów AK na terenie gminy Niedrzwica Duża, z którymi utrzymywała wieloletnie kontakty, co zaowocowało zebraniem bezcennych wspomnień i świadectw prawdy czasów wojny. Z jej inicjatywy w 2006 roku nastąpiło przywrócenie i nadanie Gimnazjum w Niedrzwicy Dużej imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego. Patriotyzm wobec Ojczyzny – Polski i patriotyzm lokalny - do ziemi niedrzwickiej, były dla niej wartościami nadrzędnymi. Mimo choroby i cierpienia do końca służyła radą i wsparciem merytorycznym przy budowie Pomnika Niepodległości w Niedrzwicy Dużej i w wielu innych przedsięwzięciach towarzystwa.

Z wielką skromnością przyjmowała publiczne wyróżnienia: Srebrną Odznakę Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ Solidarność oraz Złoty Krzyż Zasługi przyznany w 2018 r. za rzetelną i sumienną służbę RP poprzez działalność związkową, obywatelską, publiczną i kulturalną. Była niezwykle empatyczna, oddana sprawie, konsekwentna w działaniu i pomocy na rzecz drugiego człowieka. Dostrzegała w każdym dobre strony, przy tym bardzo kontaktowa, cierpliwa, znakomita rozmówczyni i wnikliwy obserwator życia społecznego, obdarzona wielką charyzmą. Wielokrotnie powtarzała, że jest recenzentem działań w przestrzeni publicznej, szczególnie lokalnej.

Elżbieta była przede wszystkim ukochaną Mamą Bartosza, Ilony i Miłosza oraz oddaną Babcią Natalii, Julii i Lei. Mimo przeciwności losu i życiowych dramatów, których doświadczyła, wielkiego cierpienia w długoletniej chorobie, która spowodowała wykluczenie z normalnego funkcjonowania, pozostała osobą pogodną, ciekawą świata i ludzi. Do końca interesowała się swoją ukochaną Niedrzwicą.

Najmłodsza wnuczka na zawsze będzie mieć w pamięci paszteciki Babci Eli... Córka wieczorami zawsze będzie czekała na godzinne rozmowy telefoniczne... Syn będzie niecierpliwił się, gdy nie będzie przychodził wiadomość „przyjeżdż, bo jesteś potrzebny...”.

Uroczystości pogrzebowe Śp. Elżbiety odbyły się w dniu 23 kwietnia w kościele parafialnym w Niedrzwicy Dużej. Pożegnali ją najbliżsi - Ilona, Miłosz, Natalia, Julia i Lea z tatą Grzegorzem, bliższa i dalsza Rodzina, a także znajomi, przyjaciele, społeczność Szkoły Podstawowej w Niedrzwicy Dużej – dyrekcja, nauczyciele, pracownicy szkoły, koleżdy i koleżanki, z którymi pracowała wiele lat, uczniowie, wychowankowie, przedstawiciele samorządu gminnego – władze gminy Niedrzwica Duża i powiatu lubelskiego, radni gminni i powiatowi, członkowie Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Niedrzwickiej, sympatycy Parafialnego Klubu Sportowego CRUX, a przede wszystkim Jej wierni czytelnicy, mieszkańcy ziemi niedrzwickiej, którym pomogła swoją bezinteresownością i dobrym sercem.

Pani Elu- nikt Pani nie zastąpi.

*Magdalena Kosidło
prezes Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Niedrzwickiej*

Drodzy Przyjaciele i Bliscy

W imieniu całej naszej rodziny chcielibyśmy serdecznie podziękować za okazane wsparcie, współczucie i obecność podczas ostatnich dni. Wasze ciepłe słowa, kondolencje i gesty wsparcia były dla nas ogromnym źródłem pocieszenia w tym trudnym czasie.

Szczególnie pragniemy podziękować za uczestnictwo w uroczystościach pogrzebowych Śp. Elżbiety Karczyńskiej - Mierzyńskiej. Wasza obecność była dowodem na to, jak wiele znaczenia miała Jej osoba dla wielu ludzi. Jesteśmy wdzięczni za każdą modlitwę, kwiaty i wsparcie, które otrzymaliśmy.

Czujemy, że nie jesteśmy sami w tym bólu i że mamy wokół siebie ludzi, na których możemy liczyć. To dodaje nam sił do przetrwania tych trudnych chwil i daje nadzieję na przyszłość.

*Z wyrazami wdzięczności,
Ilona i Miłosz*

*na zdjęciu Elżbieta Karczyńska-Mierzyńska
z lat studenckich*

Operacja czysta rzeka w naszej gminie

18 maja w Niedzwicy Dużej przeprowadzono akcję sprzątania Nędznicy. Była to oddolna inicjatywa mieszkańców, którzy założyli sztab w ramach ogólnopolskiej akcji – Operacji Czysta Rzeka, organizowanej przez Fundację Czysta Rzeka oraz Radio 357.

W liczącej ponad pięćdziesiąt osób grupie ochotników znaleźli się zarówno harcerze i zuchy, członkowie Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej, jak również przedszkolaki i ich wychowawczynie, uczniowie lokalnych szkół oraz ich rodzice i opiekunowie.

W ciągu zaledwie dwóch godzin akcji zebrano ponad trzydzieści worków pełnych śmieci. Po zakończonej pracy na wolontariuszy czekała miła niespodzianka – piknik z ogniskiem nad łowiskiem Nałęcz.

W dobie współczesnych wyzwań ekologicznych wszyscy potrzebujemy dostępu do bujnej, nienaruszonej przez człowieka przyrody, ponieważ to od niej zależy nasz dobrostan oraz jakość życia. Ogromnie cieszy też udział dzieci, które nie tylko aktywnie spędziły czas, ale przede wszystkim zyskały lekcję ekologii, odpowiedzial-

ności i dbania o wspólną przestrzeń i środowisko naturalne.

Wszystkim uczestnikom akcji dziękujemy za poświęcony czas oraz energię i życzymy miłych chwil na łonie niedzwickiej natury.

"Poznaję, szanuję, chronię - szkoła dla przyrody"

Szkoła Podstawowa i Oddział Przedszkolny w Radawczyku z racji obchodów Dnia Ziemi realizowała projekt ekologiczny pod hasłem "Poznaję, szanuję, chronię – czyli szkoła dla przyrody". Cały tydzień zarówno przedszkolaki, jak i klasy starsze realizowały poszczególne zadania zbliżając się tym samym do przyrody oraz wzmacniając własną świadomość ekologiczną. Uczniowie wspólnie z nauczycielami zadbali o sadzenie drzew na terenie szkoły, wykonali projekt planety Ziemi z wykorzystaniem drukarki 3D oraz zbadali dno oceanu za pomocą okularów VR. Ponadto, w ramach międzynarodowej współpracy odbyli krótką pogawędkę z anglojęzycznym przedszkolem „Sandik”

w Buczy oraz ich nauczycielem - native speakearem pochodzenia afrykańskiego, który opowiadał o ochronie środowiska w jego rodzinnym kraju Nigerii. Nasz projekt dostarczył wielu nowych doświadczeń a nasi uczniowie, jako przyjaciele przyrody wiedzą dlaczego należy dbać o środowisko i które działania należy podjąć już dziś dla dobra naszej planety.

Olena Maistruk-Berecka
Patrycja Kryk

Be Irish for a day

17 marca przypada Dzień św. Patryka – narodowe i religijne święto Irlandii celebrowane w rocznicę śmierci Patrona Zielonej Wyspy. Społeczność szkół w naszej gminie również uczciła to święto. Przedszkolaki w Niedzwicy Kościelnej oraz uczniowie Szkoły Podstawowej w Sobieszczanach i w Radawczyku w świątecznym nastroju oddali klimat uroczystości w ramach lekcji języka angielskiego.

Uczniowie wysłuchali ciekawych informacji o życiu patrona Irlandii, o sposobie świętowania tego dnia w innych krajach oraz o znaczeniu trójlistnej koniżyny. Na szkolnym korytarzu w Szkole Podstawowej w Radawczyku zaprezentowano gazetkę z kodami QR zawierającą filmiki związane z kulturą irlandzką.

Jednym z najbardziej charakterystycznych symboli w tym dniu jest noszenie ubrań w kolorze zielonym. W szkołach na terenie naszej gminy również nie mogło zabraknąć tego akcentu - wszechobecny kolor zielony królował w ubiorze nie tylko uczniów,

ale i nauczycieli. Ciekawą atrakcją okazała się pamiątkowa sesja fotograficzna w kapeluszu skrzata Leprechauna, taniec z muzyką irlandzką, eksperyment z balonami oraz kolorowa tęcza Skittles. Najstarsi zaś prześcigali się w szukaniu ukrytych złotych monet, które wymieniali na słodki upominek.

Cieszy nas fakt, że uczniowie z tak wielkim zaangażowaniem celebrowali Dzień Świętego Patryka. Już teraz nie możemy doczekać się kolejnego roku i kolejnych obchodów! Wszystkim, którzy włączyli się w przygotowania, serdecznie dziękujemy!

Patrycja Kryk
nauczyciel języka angielskiego

Przedшкоlne spotkanie z poezją

W Szkole Podstawowej im. Orła Białego w Czólnach po raz czwarty odbył się Powiatowy Przedшкоlny Konkurs Recytatorski „Dziecięce poezje”. Celem konkursu było ujawnianie talentów recytatorskich wśród najmłodszych oraz popularyzacja literatury i kształtowanie nawyku czytania. W naszym konkursie uczestniczyło 30 dzieci, które zawiąły do nas z przedшкоli w Niedzwicy Dużej, Niedzwicy Kościelnej, Krężnicy Jarej, Sobieszczan, Radawczyka, Czóln, Wojciechowa oraz Łubek. Konkurs odbywał się w czterech kategoriach wiekowych 3-, 4-, 5- i 6-latki. Młodzi artyści z wielkim zapałem i przejęciem przygotowali i zaprezentowali swoje umiejętności recytatorskie. Wszyscy nagradzani byli gromkimi brawami. Komisja konkursowa wnikliwie wysłuchała młodych recytatorów i wyłoniła następujących zwycięzców:

W KATEGORII TRZYLATKÓW:

I miejsce Wiktoria Błach – Czólna
 II miejsce Zofia Majewska – Niedzwica Duża
 III miejsce Martyna Zabiegła – Wojciechów
 Wyróżnienie Joanna Sapińska - Czólna

W KATEGORII CZTEROLATKÓW:

I miejsce Zofia Kowalczyk -Wojciechów
 II miejsce Hanna Stefanek – Sobieszczany
 III miejsce Laura Beszta – Radawczyk
 Wyróżnienie Wojciech Figiel - Sobieszczany

W KATEGORII PIĘCIOLATKÓW:

I miejsce Marcelina Sieczka – Niedzwica Duża
 II miejsce Oliwia Boguta – Krężnica Jara
 III miejsce Martyna Pietrzak – Łubki
 Wyróżnienie Zoja Rutkowska – Czólna, Martyna Boruch – Niedzwica Kościelna

W KATEGORII SZEŚCIOLATKÓW:

I miejsce Nadia Stachyra – Łubki
 II miejsce Zuzanna Tyburek – Niedzwica Duża
 III miejsce Hanna Ziarkowska - Radawczyk
 Wyróżnienie Iga Hołowieniec - Wojciechów

Laureatom wręczono nagrody, pozostali wykonawcy otrzymali upominki oraz dyplomy. Przedшкоlakom gratulujemy wspaniałych występów, podziwiamy odwagę i zdolności recytatorskie, a czasami wręcz aktorskie.

Dziękujemy nauczycielom, rodzicom i opiekunom za ogromny wkład pracy w przygotowanie uczestników. Dziękujemy serdecznie również Radzie Rodziców Szkoły Podstawowej w Czólnach za ufundowanie upominków oraz poczęstunku dla uczestników konkursu. Mali Recytatorzy utwierdzili nas w przekonaniu, że warto podejmować działania, które rozbudzają w dzieciach zainteresowanie literaturą. Zachęcamy do dalszych spotkań z poezją i zapraszamy do udziału w kolejnej edycji za rok.

Organizatorzy konkursu
 Sylwia Wójcik i Magdalena Selegrat

Zajęcia modelarskie w Szkole Podstawowej im. Janusza Korczaka w Mariance

W kwietniu w naszej szkole rozpoczęły się zajęcia modelarskie dla klas 3-8. Stowarzyszenie Mała Szkoła-Wielkie Szanse, które prowadzi Szkołę Podstawową im. Janusza Korczaka w Mariance, otrzymało dofinansowanie na te zajęcia. Fundusze na realizację zadań publicznych pochodzą ze środków Gminy Niedzwica Duża. Dzięki projektowi “Od modelowania do projektowania” nasi uczniowie m.in. rozwijają twórcze myślenie, poznają zasady projektowania i wykonywania modeli, zaznajamiają się z historią lotnictwa oraz podstawowymi pojęciami i prawami aerodynamiki. Zajęcia prowadzi pan Bartłomiej Bednarz, który podczas pierwszego spotkania zainteresował uczniów modelarstwem oraz zachęcił do aktywnego udziału w zajęciach. Uczniowie będą dzielnie pracowali nad swoimi projektami przez najbliższe tygodnie, a podsumowanie

ich pracy odbędzie się podczas uroczystości Święta Patrona w formie wystawy wykonanych modeli. Z niecierpliwością czekamy na efekty działań uczniów.

Mariola Matlakowska
 Jagoda Bednarz-Kozieł

Aktywność uczniów Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Załuczu w projektach edukacyjnych

Najbardziej efektywną formą uczenia się dla dziecka jest praktyczne działanie. Projekty edukacyjne są rodzajem zorganizowanej pracy uczniów wokół konkretnego i rzeczywistego problemu. Umożliwiają odniesienie wiedzy szkolnej do rzeczywistych zagadnień i problemów, uczą ważnych kompetencji społecznych, jednocześnie są sposobem na zwiększenie motywacji uczniów do zdobywania wiedzy.

W związku z tym twierdzeniem w naszym Ośrodku systematycznie realizowane są różnorodne projekty edukacyjne, ukierunkowane na wszechstronny rozwój uczniów. W bieżącym roku szkolnym zajęcia w ramach projektów edukacyjnych realizowali uczniowie klas Szkoły Podstawowej. Takie działania ułatwiają indywidualizację zajęć oraz dostosowanie wymagań do możliwości i predyspozycji uczniów, przez co pogłębiają oni wiedzę, zaspokajają i rozbudzają swoją naturalną ciekawość poznawczą. Rozwijają także umiejętności komunikacyjne, myślenie twórcze, myślenie logiczne i kształtują określone pożądane społecznie postawy. Projekty niosą ze sobą mnóstwo korzyści zarówno dla uczniów jak i nauczycieli. Realizacja zadań wpływa na integrację zespołu klasowego oraz budowanie właściwej relacji nauczyciel – uczeń, która jest oparta na wzajemnym szacunku i zaufaniu.

Projekty edukacyjne realizowane w naszym

Ośrodka dla klas I-IV Szkoły Podstawowej to:

- „Kreatywne Dni Nietypowe” stwarzają okazję do świętowania wielu wyjątkowych, typowych i nietypowych, uroczystości i dni specjalnych.
- „Wyzwania Teodora” wspomagają wszechstronny rozwój dziecka. Uświadamiają dzieciom, że o własny rozwój można dbać w każdym wieku, a pomoc okazywana innym jest równie ważna jak troska o siebie samego.
- „Alfabet Logopedyczny” pozwala dbać dzieciom o właściwą stymulację rozwoju mowy i komunikacji.
- „Gramy Zmysłami” to innowacyjne i kreatywne podejście do tematyki rozwijania zmysłów u dzieci.
- „Operacja Szkoła” poprzez tematyczne zabawy motywuje dzieci do działania, uczy współpracy w grupie a także zachęca do samodzielnego poszukiwania i odkrywania świata wokół siebie.

Projekt edukacyjny „Aktywni Błękitni” skierowany był do wszystkich uczniów Szkoły Podstawowej. Celem programu jest wykształcenie poprawnych nawyków i postaw proekologicznych związanych z tematyką dbałości o wodę.

Dzięki udziałowi w projektach nasi uczniowie odkrywali świat tajemnic.

Koordinatorzy projektów to: p. Urszula Wiślińska, p. Magdalena Smalec, p. Beata Kozłowska.

Z życia Szkoły Podstawowej im. Ks. Jana Twardowskiego w Strzeszkowicach Dużych

“Przez krzyż do chwały” - takie hasło przyświecało uroczystości, podczas której uczniowie kl. V i VII wystąpili w programie artystycznym, wprowadzając nas w atmosferę świąt Wielkiej Nocy. Tradycyjnie tuż przed świętami nasza szkolna rodzina spotkała się w sali gimnastycznej, aby wzbudzić refleksję nad istotą świątecznych dni oraz złożyć życzenia. Uczniowie w symboliczny sposób odnieśli się do dziejów świata, ukrzyżowania i zmartwychwstania Chrystusa. Bardzo dobitnie i wymownie zabrzmiały słowa Ewangelii oraz okolicznościowej poezji. Młodzi wykonawcy opowiadali

widzom o tym, jak człowiek, wzorem Chrystusa, podnosi się z upadku. Całoci dopełniły pieśni „Golgota”, „Zbawienie przyszło przez krzyż”, „Rozpięty na ramionach”, „Jezus zwyciężył”.

Poranek Wielkanocny był ważnym elementem budowania wspólnoty wśród uczniów i pracowników szkoły, jak również źródłem przekazu niezwykle istotnych wartości, które należy propagować wśród dzieci i młodzieży.

Program artystyczny został zaprezentowany również w kościele parafialnym podczas uroczystości w niedzielę Miłosierdzia Bożego.

Nasi uczniowie uczestniczą w licznych konkursach, takich jak: Wojewódzki Konkurs „Znam polszczyznę zawodowo”, Wojewódzki Konkurs Literacki „Miłość”, Ogólnopolski Konkurs Literacki „Okno”, a także Ogólnopolski Konkurs Matematyczno – Informatyczny InstaLogik. W V edycji InstaLogik spośród naszych uczniów dwóch znalazło się na szczeblu ogólnopolskim: Antoni Mendel z kl. IV - najlepszy wynik w powiecie lubelskim, Bartłomiej Olszak z kl. VII - najwyższy wynik w gminie Niedrzwica Duża. Ponadto w kategorii kl. VIII - Wiktoria Guzek uzyskała najlepszy wynik w powiecie lubelskim, a w kategorii kl. V - Paweł Guzek i Jan Guzek.

Bartłomiej Olszak został wyróżniony w Wojewódzkim Konkursie Translatorskim „Skrzydlate Słowa” w kategorii języka niemieckiego, który odbył się w Zespole Szkół im. Mikołaja Kopernika w Bełżycach. W etapie finałowym uczestniczyło 54 uczniów z 20 szkół, którzy zmierzali się z tłumaczeniem tekstu literackiego z języka polskiego na niemiecki lub angielski. Cieszy nas osiągnięcie ucznia, który w bieżącym roku szkolnym rozpoczął naukę języka niemieckiego.

Życzymy naszym uczniom dalszych sukcesów.

Barbara Stachańska

Spotkanie z policjantami

W dniu 29 kwietnia w Przedszkolu im. Janusza Korczaka w Niedrzwicy Dużej odbyło się spotkanie z aspirantem Kamilem Kieragą oraz młodszą aspirantką Katarzyną Lewandowską. Pan Kamil opowiedział małym słuchaczom o swojej pracy, o tym co robią policjanci, kiedy i jak wezwać ich na pomoc. Przedstawił dzieciom także podstawowe zasady bezpieczeństwa: jak prawidłowo zachowywać się na drodze, w domu i podczas zabaw oraz jak zachować się, gdy zaczepi nas obca osoba. Pan Policjant przypomniał również o korzyści noszenia ubrań i obuwia posiadającego elementy odbłaskowe. Największe zainteresowanie wśród maluchów wzbudziło opowiadanie o codziennej pracy Policji oraz demonstracja sprzętu policyjnego. Dla maluchów rozmowa z policjantem i zadawanie pytań była dużą atrakcją. Dzięki takiemu spotkaniu się

policjant może kojarzyć się przedszkolakom z osobą, której nie należy się bać i do której zawsze i w każdej sytuacji można zwrócić się o pomoc.

Przedszkolaki są teraz bardziej świadome własnego bezpieczeństwa. Bywa, że to właśnie one wskazują dorosłym, jak należy przechodzić przez jezdnię. Wielką niespodzianką podczas spotkania było zwiedzanie radiowozu policyjnego. Sygnały świetlne i dźwiękowe sprawiły wiele radości. Dzieci mogły poznać pracę policjanta i dowiedziały się o tym, jak ważna jest policyjna służba i bezpieczeństwo.

Serdecznie dziękujemy panu Kamilowi i pani Kasi za spotkanie i przybliżenie zawód policjanta.

Patrycja Szymaniak
Przedszkole im. J. Korczaka w Niedrzwicy Dużej

Obywatelu! Baw się w PRL-u!

21.03.2024, czyli zwyczajowy Dzień Wagarowicza, ściągnął... do szkoły (!) w Niedzwicy Dużej naprawdę wielu uczniów, a nawet liczne grono gości z Sobieszcza. Bawiliśmy się i przy okazji edukowaliśmy o czasach minionych – czasach PRL w ramach projektu pod hasłem: „Obywatelu, baw się w PRL-u”. Młodość czy dzieciństwo (sprzed Internetu) naszych dziadków,

rodziców, części personelu szkoły, stały się inspiracją do przybliżenia uczniom realiów ich życia.

Celem spotkania było to, aby starszym przypomnieć, a młodszym pokazać jak się żyło w tamtym okresie historycznym. Rzecz jasna celem stało się także poszukiwanie, tak bliskich przecież, materialnych świadectw historii, integracja międzypokoleniowa, budowanie szacunku dla przeszłości, a ponadto – jak się

okazało w trakcie realizacji projektu – powrót wielu uczestników do wspomnień, które natychmiast wywoływały uśmiech na twarzach...

Bardzo bogata wystawa przedmiotów codziennego użytku, szalony pokaz mody, filmiki, wywiady z nauczycielami, gra kahoot, wreszcie głosowanie na top 10 dobranoczek PRL, „replika” fiata 126p wraz ze scenką z „panem władzą” - milicjantem, a przede wszystkim mega kolejka z kartkami (!) do prawdziwego sklepiku z czasów PRL, w którym rządziła niepodzielnie pani Gienia- oto atuty naszego show. Albowiem tu się działo, tu się oglądało, tu się zgadywało, tu się zdobywało wiedzę jak najbardziej praktyczną – historyczną i tu się spożywało tak, że...!o, panie! Kto nie widział, niech żałuje, a kto widział, niech opowiada!

Organizatorzy - klasa 5b, delegacja klasy 7a, 7b, 7c, 6a, 6b, opiekunki Agnieszka Sidor i Katarzyna Sochan oraz cały szereg zaangażowanych innych osób, w tym rodziców uczniów klasy 5b, reprezentacja Rady Rodziców naszej szkoły, personel szkoły: pan konserwator Artur Kulesza, pani Edyta Kowalczyk, pan Maciek Pietraś z GOKSiR dziękują za wspólne niezapomniane przeżycia!

Zapraszamy do obejrzenia fotogalerii na stronie szkoły.

Organizatorzy

Sukcesy Amelki

Wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie językowo-plastycznym z języka niemieckiego DACHL-Märchen

Uczniowie naszej szkoły wzięli udział w ogólnopolskim konkursie językowo-plastycznym z języka niemieckiego DACHL-Märchen. Konkurs organizowany jest przez Polskie Stowarzyszenie Nauczycieli Języka Niemieckiego Oddział Warszawa, Szkołę Podstawową z Oddziałami Integracyjnymi nr 354 im. Adama Asnyka w Warszawie oraz Polsko-Niemiecką Szkołę Spotkań i Dialogu im. Willy'ego Brandt'a w Warszawie. Jego celem jest m.in. pobudzenie zainteresowania językiem niemieckim, zainteresowanie uczniów literaturą i kulturą państw niemieckiego obszaru językowego oraz uwrażliwienie na sztukę.

Patronat nad wydarzeniem objęli m.in. Pierwsza Dama RP Agata Kornhauser-Duda, Ambasada Republiki Federalnej Niemiec, Ambasada Austrii oraz Ambasada Szwajcarii w Polsce.

Z radością przyjęliśmy wiadomość, że **praca Amelii Juszkowej z kl. VII b została zakwalifikowana do finału i otrzymała**

wyróżnienie. W piątek, 12 kwietnia 2024, w Polsko-Niemieckiej Szkole Spotkań i Dialogu im. Willy'ego Brandt'a w Warszawie odbyła się uroczysta gala, podczas której Amelia odebrała dyplom i nagrodę z rąk organizatorów. Po części oficjalnej odbył się również koncert laureatów konkursu piosenki niemieckojęzycznej oraz bankiet z symbolicznym tortem. Uroczystość prowadzona była zarówno w j. polskim, jak i j. niemieckim, a po niej była również okazja odwiedzić sale przeznaczone do zajęć artystycznych, co było dla nas ciekawym doświadczeniem.

Nagroda w konkursie plastycznym "Z tego słyną Niemcy"

Z przyjemnością informujemy, że Amelia Juszkowa z kl. VII b zajęła 3. miejsce w kategorii klas 7-8 w konkursie plastycznym "Z tego słyną Niemcy", organizowanym przez Konsula Honorowego Republiki Federalnej Niemiec w Lublinie. W dniu 25 kwietnia 2024r. Amelia odebrała dyplom i nagrodę z rąk Konsula Honorowego Niemiec w Lublinie, prof. dr hab. Andrzeja Kidyby.

Serdecznie gratulujemy Amelii i życzymy dalszych sukcesów artystycznych i językowych!

E. Pelak – nauczyciel j. niemieckiego w SP w Niedzwicy Dużej

Turniej Szachowy o Puchar Dyrektora Szkoły Podstawowej w Niedrzwicy Dużej

W sobotę 20.04.2024 rozegrany został Turniej Szachowy o Puchar Dyrektora Szkoły. Organizatorami była nasza szkoła i Lubelska Akademia Szachowa, którą reprezentował Pan Łukasz Dymek. Był on równocześnie sędzią głównym zawodów, a asystował mu Pan Konrad Trela. W rozgrywkach udział wzięło ponad 20 zawodników z terenu województwa lubelskiego w wieku przedszkolnym i szkolnym. Młodzi szachiści rywalizowali ze sobą przez kilka godzin celem wyłonienia zwycięzcy. Było to wartościowe wydarzenie rozwijające umiejętność logicznego myślenia i samodyscypliny. Zawodnicy z wielkim zaangażowaniem prezentowali swoje umiejętności szachowe. Część startujących w turnieju mogła osiągnąć pierwsze kategorie sportowe. Puchar zdobył Karol Nowosiwiat z WKS "Lider" Zamość. Wszyscy startujący otrzymali nagrody i pamiątkowe dyplomy.

Szczegółowe wyniki zamieszczone są na stronie naszej szkoły. Zapraszamy również do obejrzenia fotorelacji z turnieju.

Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Andrzej Pastuszek - dyrektor szkoły

XIX Powiatowy Festiwal Piosenki Patriotycznej w Krężnicy Jarej

24 kwietnia 2024 r. odbył się XIX Powiatowy Festiwal Piosenki Patriotycznej w Krężnicy Jarej. Festiwal objęty był honorowym patronatem Lubelskiego Kuratora Oświaty, Starosty Lubelskiego, Gminy Niedrzwica Duża i Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej w Lublinie.

W Festiwalu uczestniczyło 61 uczniów z 10 szkół naszego województwa. Po wysłuchaniu wszystkich uczestników jury w składzie: p. Izabela Mazurek, p. Anna Drążkowska oraz p. Milena Wnuk, przyznało miejsca I – III oraz trzy wyróżnienia:

- Kat. klasy I - III soliści:

I miejsce – Kornelia Gieroba,

II miejsce – Emilia Kałdonek,

III miejsce – Wiktoria Kloc.

- Kat. I - III zespoły:

I miejsce - SP Czółna.

- Kat. IV - VI soliści:

I miejsce – Dorota Socha,

II miejsce – Dominika Mitura,

III miejsce – Dawid Liwak,

wyróżnienia: Lena Wójtowicz oraz Oliwia Iwanowicz.

- Kat. IV - VI zespoły:

I miejsce - SP w Piotrkowie,

II miejsce - SP w Sobieszczanach,

III miejsce - SP Czółnach,

wyróżnienie - SP w Krężnicy Jarej.

- Kat. VII - VIII soliści:

I miejsce – Iga Barszczowska,

II miejsce – Maja Ostapiuk,

Nagrodę Grand Prix Festiwalu otrzymał Zespół z SP w Krężnicy Jarej w kat. klas I-III za piosenkę „Rozkwitały pąki białych róż”.

W ocenie komisji konkursowej poziom występów był bardzo wysoki, uczestnicy zaprezentowali się w różnorodnym repertuarze od ciekawych aranżacji tradycyjnych pieśni legionowych i wojennych po interpretacje współczesnych piosenek patriotycznych.

Zdobywcom miejsc I-III wręczono nagrody, a zwycięskie zespoły otrzymały czeiki. Wszyscy laureaci otrzymali statuetki i dyplomy. Nagrody ufundowane zostały przez: Gminę Niedrzwica Duża, Starostwo Powiatowe w Lublinie, Przedsiębiorstwo Komunalne "Nałęcz". Czeiki ufundował Bank Spółdzielczy w Niedrzwicy Dużej.

Serdecznie zapraszamy do wspólnego śpiewania już w listopadzie 2024 r.

Grażyna Adamek

„Legitna praca”

W ramach ogólnopolskiej kampanii społecznej Państwowej Inspekcji Pracy „Legitna praca”, w dniu 19.04.2024 r. w Szkole Podstawowej im. Żołnierzy – Bohaterów Armii Krajowej w Krężnicy Jarej młodsza inspektor pracy Jagoda Strzeleńska z Okręgowego Inspektoratu Pracy w Lublinie przeprowadziła zajęcia dla uczniów siódmej i ósmej klasy. Tematem spotkania było przybliżenie zagadnień związanych z prawem pracy, w tym bezpieczeństwa i higieny pracy, a także kwestii zatrudniania pracowników młodocianych oraz wykonywania przez nich prac lekkich.

Dla uczniów klas I – VI w ramach programu prewencyjnego „Szanuj życie! Bezpieczna praca w gospodarstwie rolnym” p.o. nadinspektor pracy Tomasz Abramczyk przeprowadził prelekcję

pn. „Co zagraża dzieciom na wsi”. Podczas prelekcji uczniowie mogli dowiedzieć się, jakich prac w gospodarstwie rolnym nie wolno wykonywać dzieciom i młodzieży.

Osoby wykazujące się szczególną aktywnością podczas zajęć otrzymały upominki (związane z kampanią „Legitna praca” oraz programem prewencyjnym „Szanuj życie! Bezpieczna praca w gospodarstwie rolnym”) ufundowane przez Państwową Inspekcję Pracy.

(Nie)zwykła matematyka

Uczniowie klas IV – VIII Szkoły Podstawowej im. Żołnierzy – Bohaterów Armii Krajowej już drugi rok szkolny realizują innowacyjny, ogólnopolski projekt edukacyjny „(Nie)zwykła matematyka”. Projekt powstał w oparciu o aktualną podstawę programową i jest odpowiedzią na często zadawane przez uczniów pytania **„a do czego nam się ta wiedza przyda, po co się tego uczymy?”**. Główne cele projektu to przede wszystkim: rozwijanie zainteresowań, zdolności, kompetencji matematycznych, poprzez zastosowanie metod aktywizujących z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb i zainteresowań uczniów; poszerzenie, pogłębienie wiedzy na temat liczb i działań oraz figur geometrycznych, integracja wiedzy szkolnej i pozaszkolnej, doświadczeń uczniowskich i ich aktywnego działania; uświadamianie uczniów i pokazanie im, jakie szerokie zastosowanie w praktyce i codziennym życiu ma matematyka; rozwijanie umiejętności krytycznego i logicznego myślenia, rozumowania, argumentowania i wnioskowania oraz wzmacnianie motywacji poznawczej; rozwijanie umiejętności społecznych oraz kompetencji takich jak kreatywność, innowacyjność, przedsiębiorczość, samorządność. W bieżącym roku szkolnym uczniowie zrealizowali następujące zadania z 10 modułów:

- Moduł I „Z Logiką na Ty”: Jak to przeczytać? – kodowanie i szyfrowanie oczami uczniów; Logika kartki papieru – zajęcia z wykorzystaniem tangramów, składanie figur geometrycznych metodą origami; Escape room – lekcja w postaci pokoju zagadek;
- Moduł II „Mistrz rachunków”: Obchody Międzynarodowego Dnia Tabliczki Mnożenia;
- Moduł III „Matematyczne Kuchenne Rewolucje”: Ile kosztuje kilogram przypraw?- projekt badawczy; Wiem, co jem - przygotowanie tablicy przedstawiającej zawartość cukru w spożywanych przez dzieci przekąskach i napojach;
- Moduł IV „Matematyka konstrukcyjna”: Szkieletowe konstrukcje – budowa szkieletów brył z wykorzystaniem plasteliny i wykałaczek;
- Moduł V „Matematyka pustej klasy”: Do szeregu

– wojskowa musztra sposobem na rozmowę o podzielności liczb, dzielnikach i wielokrotnościach; Stacje zadaniowe – czyli biegane powtórzenie wiadomości;

- Moduł VI „Matematyka i sztuka”: Matematyka pod stopami - parkietaże i mozaiki, własności figur foremnych – układamy przepiękną podłogę lub szukamy wyjątkowych wzorów na podłogach, ścianach; Pikselowe obrazki – wprowadzenie do pojęcia pola i obwodu figury, minecraft na papierze w kratkę; Z matematyką na zakupy – zaprojektowanie toreb płóciennych z motywem lub hasłem matematycznym; Rysunkowe powtórzenie – stworzenie tablicy z powtórzeniem wiadomości w formie skechnotek;

- Moduł VII „Ćwiczmy nie tylko umysł czyli matematyka na sportowo”: Polskie rekordy sportowe – opracowanie statystyczne zebranych danych; Trening czyni mistrza – spotkanie z alpinistką Panią Magdaleną Gąbką;

- Moduł VIII „Gram w matkę”: Kahoot, quizy, LearningApps – wykorzystanie aplikacji quizowych do monitorowania postępów uczniów.;

- Moduł IX „Szkolny Bank Matematyczny”: Spełniamy marzenia – zaplanowanie i organizacja kiermaszu charytatywnego;

- Moduł X „Matematyczne święta niematematyczne”: Światowy Dzień Serca – wykonanie serca ze wstęgi Mobiusa; Dzień Liczby Pi – matematyczne obchody dnia liczby Pi; Dzień Kosmosu – projekt o dużych i małych wielkościach zapisywanych w notacji wykładniczej.

Matematyka, jako królowa wszystkich nauk ma szerokie zastosowanie w otaczającym nas świecie i może być przyjemna, ciekawa i inspirująca.

Edyta Golewska

Sztuka pięknego pisania

Kaligrafia, jak podaje Encyklopedia PWN, „to sztuka pięknego i wyraźnego pisania, często również zdobionego artystycznie”. Nauka kaligrafii miała kształtować charakter oraz cierpliwość. Dawniej kaligrafia była podstawowym przedmiotem w szkołach, dzisiaj jest nieodłączną aktywnością w edukacji wczesnoszkolnej.

Obecnie dorośli na co dzień posługują się pismem elektronicznym korzystając z komputera, który poprawia wszelkie błędy ortograficzne, gramatyczne, ewentualnie podkreśla miejsca do korekty. Sami wybieramy rodzaj i wielkość czcionki, jaką ma być utrwalony tekst, a pismo odręczne powoli odchodzi do historii.

W Szkole Podstawowej w Krężnicy Jarej od wielu lat dbamy jednak o to, by uczniowie już od pierwszej klasy kształtowali swoje estetyczne nawyki starannego pisania w zeszytach szkolnych. Co roku, wiosną, wszystkie dzieci z klas młodszych biorą udział w Szkolnym Konkursie Pięknego Pisania. Faktycznie, bardzo przykładają się do tego zadania, zależy im, aby wydrukowany tekst przepisać jak najpiękniej, a każda literka była wręcz dopieszczona.

Zwykle teksty różnią się długością i trudnością ortograficzną, w zależności od poziomu klasy. Bywały treści dotyczące Dnia Matki, opisy przyrody, zdania o pobycie w szkole. W tym roku konkurs wiązał się z przeżywanymi świętami majowymi, dlatego pojawiły się wiersze patriotyczne: Marii Konopnickiej „Polska – moja Ojczyzna”, Czesława Janczarskiego „Barwy ojczyście” i Władysława Bełzy „Katechizm polskiego dziecka”.

Wszyscy uczestnicy wydarzenia zawsze są nagradzani drobnymi upominkami, bo przecież każdy

bardzo się stara. Dyplomy otrzymują ci, których prace wyróżniają się i można je zawiesić na szkolnej gazetce. Potem na korytarzu widać grupki uczniów i rodziców podziwiających dziecięce rękopisy. Pośród nich stoją ci wyróżnieni, którzy z dumą wpatrują się we własne prace.

Nie rozstawajmy się tak szybko z piękną sztuką kaligrafii... Jeszcze nie tak dawno nasi rodzice, dziadkowie odręcznie pisali do siebie nawzajem listy, kartki pocztowe z okazji świąt, imienin i innych okoliczności. Ileż było w tym uroku, emocji, intymnych zwierzeń! Niech maile i smsy nie zastępują nam jeszcze tej wspaniałej kompetencji.

W naszej Szkole nadal będziemy dbać o kształtowanie umiejętności pięknego pisania. Gratulujemy sukcesu zwycięzcom tegorocznej edycji konkursu, pozostałym uczniom gorąco zachęcamy, aby doskonalili umiejętność poprawnego, kształtnego pisania i wzięli udział w przyszłym roku szkolnym.

Małgorzata Lubisz

Rodzice w roli ekspertów w Oddziale Przedszkolnym Dzieci Starszych „Motylki” w Krężnicy Jarej

W grupie „Motylki” rodzice angażują się w życie przedszkolaków poprzez udział w roli ekspertów z różnych dziedzin.

W kwietniu odbyły się warsztaty pt. „Z motylem w roli głównej” przeprowadzone przez panią Agatę Porębę – mamę Filipa. Tematem wiodącym spotkania były oczywiście motyle. Pani Agata opowiedziała przedszkolakom o cyklu rozwojowym motyli oraz podzieliła się różnymi ciekawostkami na temat tych owadów. Dzieci wspólnie z Gościem zrobiły gąsienicę. Każde wkładało do swojej skorupki watę i wysiewało rzeżuchę. Wykonały też samodzielnie piękne, barwne motyle, które ozdabiały cekinami i kolorowymi paseczkami. Na zakończenie spotkania każde dziecko otrzymało ciasteczko w kształcie motylka przygotowane przez naszego Gościa. W podziękowaniu za trud i zaangażowanie eksperta dzieci zaśpiewały piosenkę „Przyjaciel motyl”. Po kilku dniach ponownie odwiedziła nas pani Agata, z którą dzieci próbowały rzeżuchy i wymieniały spostrzeżenia dotyczące warunków, jakich potrzebowała do wzrostu. Tym razem zostaliśmy zaskoczeni owocowym poczęstunkiem w kształcie motyla oraz pięknymi motylami wykonanymi na szydełku, które każdy otrzymał w prezencie.

W poprzednich miesiącach gościliśmy państwa Aleksandrę i Roberta Kutrzepów – rodziców Dawidka, którzy zapoznali dzieci z instrumentami i wspólnie kolędownali. Natomiast pani Justyna Dąbrowska - mama Zuzi, prezentowała sposoby wykonania ciekawych ozdób świątecznych z kolorowych sznurków.

W najbliższym czasie w planach mamy spotkanie z rolnikiem - panem Przemysławem Wójcikiem, wizytę w gospodarstwie państwa Anny i Michała Drażyków oraz warsztaty ozdabiania babeczek z panią Ludwiką Bernat. Maja, Martynka i Antek z niecierpliwością czekają na wizytę rodziców w naszej grupie.

Marta Palusińska

„Dzień Dobra”

Szkolne Koło Caritas zorganizowało „Dzień Dobra”. W ten sposób podziękowali Społeczności szkolnej za wszelkie dobro uczynione w tym roku: za udział uczniów i rodziców w akcjach i kiermaszach charytatywnych. Wolontariusze z Rodzicami przygotowali słodki poczęstunek dla uczniów, nauczycieli i pracowników szkoły. W klasach 4-8 były prowadzone lekcje przez członków SKC. Uczniowie założyli ubrania w kolorach: żółtym, niebieskim, seledynowym. Wszyscy otrzymali w tym dniu serduszka z napisem „DOBRA JEST WIĘCEJ”.

*Serdecznie dziękuję Rodzicom i Wolontariuszom
Ewa Borowiecka-Grzywna*

Święta majowe

W dniu 30.04.2024r. oddział przedszkolny dzieci młodszych zapoznał się z historią świąt majowych, upamiętniających najważniejsze wydarzenia historyczne w naszym kraju.

Przedszkolaki miały okazję poznać symboliczną wymowę naszych barw narodowych i to, jak symbole narodowe szanować. Z gotowych elementów wykonały pracę plastyczną polegającą na odwzorowaniu flagi.

Tego dnia czytaliśmy książki o dziejach Polski, dzieci słuchały pieśni patriotycznych, a także uroczystie odśpiewaliśmy hymn narodowy „Mazurek Dąbrowskiego”.

Kubera Marta

Wiosna w Oddziale Przedszkolnym

Wiosna w Oddziale Przedszkolnym dzieci młodszych to czas pełen nowych wspólnych zabaw, ciekawych spotkań z teatrem dziecięcym oraz sukcesów dzieci.

Przedszkolaki co miesiąc oglądają spektakle ze studia teatralnego Krak-Art. z Krakowa. Były to przedstawienia: „Zimowa kraina”, „Kot w butach”, „Koziołek nie małolek”, „Żaba i bocian”. Dzieci mają niepowtarzalną okazję do kontaktu z żywym aktorem, dobrze dobranymi dekoracjami, strojami i oprawą muzyczną. Poza tym, dzieci nie tylko oglądają spektakl, ale również mają możliwość uczestniczenia w samym spektaklu poprzez wspólną zabawę, zagadki i naukę.

Do niemałych sukcesów zaliczyć można udział w konkursach organizowanych przez przedszkola na terenie naszej gminy. W konkursie plastycznym

„Mój ulubiony bohater bajkowy” w kategorii 3-4 -latki Ala Czemińska dostała wyróżnienie, a w kategorii 5 -latki Franek Bednarczyk zajął III miejsce. Natomiast w VIII Ogólnopolskim Konkursie plastycznym „Na wiosennej łące” Julia Pilaszewska zajęła zasłużone III miejsce. Wszyscy uczestnicy konkursów otrzymali pamiątkowe dyplomy oraz nagrody książkowe.

Bardzo cenimy sobie warsztaty z KLANZY, które prowadzi pani Renata Kalinowska. Do tej pory odbyły się ciekawe zajęcia dotyczące życia dinozaurów. Dzieciom najbardziej podobał się eksperyment z wybuchającym wulkanem, skorupy jaj gadów oraz elementy roślin, których mogły dotknąć.

Serdecznie wszystkich czytelników Info pozdrawiamy i zapraszamy do przedszkola w Krężnicy Jarej.

Biblioteczne spotkanie z przedszkolakami

Filia biblioteczna w Strzeszkowicach Dużych odwiedziła dzieci w miejscowym oddziale przedszkolnym. Tematem bajkowego czwartku była życzliwość. Na początek przeczytaliśmy magiczną opowieść autorstwa Aleksandry Górskiej pt. "Kubuś okazuje życzliwość", którą dzieci wysłuchały z zapartym tchem. Książka stała się inspiracją do refleksji nad istotą tego wartościowego i ważnego aspektu życia, jakim jest życzliwość. Wsłuchując się w fabułę czytanej opowieści, maluchy miały okazję poznać różne formy życzliwości i zastanowić się, czy warto być dla innych koleżeńskim. Swoje odczucia wyraziły w dyskusji, wykazując zaangażowanie i dzieląc się swoimi spostrzeżeniami na temat tego, jak wyglądałby świat, gdyby każdy człowiek okazywał innym dobroć i troskę. Przedszkolaki chętnie opowiadały o swoich codziennych przeżyciach, wskazując, że nawet najmniejszy gest życzliwości może sprawić komuś radość i uczynić świat lepszym miejscem do życia.

Dodatковым zajęciem, poprzez które dzieci miały okazję wyrazić swoje uczucia, było wypełnienie specjalnie przygotowanych dla nich szablonów "serduszek życzliwości". Zajęciapokazały, że kreatywność maluchów nie zna granic, a ich serca wypełnione były

kolorowymi kwiatkami, malowanymi samochodzikami, a także innymi dobrymi myślami i życzeniami, które później miały trafić do ich ukochanych osób.

Bajkowy Czwartek dostarczył dzieciom rozrywkę, ale przede wszystkim stał się inspiracją do refleksji. Dzięki takim spotkaniom, nasze maluchy uczą się, jak być lepszymi ludźmi i jak sprawiać radość innym swoimi dobrymi uczynkami.

Izabela Kokowicz

Filia biblioteczna w Strzeszkowicach Dużych

Pogadalia w Strzeszkowicach Dużych

W piątek - 12 kwietnia 2024 roku gościem filii bibliotecznej w Strzeszkowicach Dużych były panie z Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Niedrzwicy Dużej, z niesamowitym projektem „Pogadalia”. Tematem rozmowy, którą poprowadziły panie Dominika Lipowska, Wioletta Mazur oraz Weronika Pylak, poruszył wszystkie uczestniczki, bowiem był jedyny w swoim rodzaju: "Co może kobieta?".

W tej inspirującej dyskusji zanurzyłyśmy się głęboko w morze stereotypów i przeszkód, które nadal ograniczają wolność kobiet na wielu płaszczyznach współczesnego życia. Od pola zawodowego po życie osobiste, uczestniczki otwarcie dzieliły się swoimi doświadczeniami i refleksjami na temat tego, jak społeczeństwo nadal narzuca pewne role i oczekiwania związane z płcią.

Rozmawialiśmy także o kobiecości i jej wielowymiarowym znaczeniu dla każdej kobiety. Czym jest kobiecość w dzisiejszym świecie, gdzie granice tradycyjnych ról płciowych zaczynają się zacierać? Te pytania prowokowały do głębokich refleksji nad naszą własną tożsamością i miejscem w społeczeństwie.

Na zakończenie tego niesamowitego spotkania, uczestniczki miały możliwość wzięcia udziału w sondzie do Podcastu dla pań prowadzących Pogadalię.

To był wyjątkowy wieczór. Bo w końcu co może kobieta? Może zmieniać świat, krok po kroku, swoją siłą, mądrością i niezłomną determinacją.

Bardzo dziękujemy Pogadali za odwiedziny i mamy nadzieję na następne pasjonujące spotkania w naszej bibliotece.

Izabela Kokowicz

Filia biblioteczna w Strzeszkowicach Dużych

Lektury Dyskusyjnego Klubu Książki

Katarzyna Nosowska - „Nie mylić z miłością”

W dniu 22 marca 2024 roku o godz. 18:00 w bibliotece gminnej miało miejsce spotkanie Dyskusyjnego Klubu Książki. Rozmawialiśmy o „Nie mylić z miłością” - kolejnej książce po „A ja żem jej powiedziała...” i „Powrót z Bambuko” w dorobku znanej piosenkarki Katarzyny Nosowskiej. Autorka to wokalistka grupy Hej, zdobywczyni trzydziestu dwóch Nagród Muzycznych „Fryderyk” oraz Paszportu Polityki. Jej trzy książki są zbiorem felietonów pisanych do czasopism, a to, że Nosowska ma dobre pióro powoduje jej popularność na rynku książki. Omawiana na spotkaniu najnowsza książka pani Katarzyny jest najbardziej intymną i osobistą w jej dorobku. Z kartek lektury przemawia akceptująca siebie, świadoma swych zalet i wad dojrzała kobieta. Jak sama mówi:

„To słowa z serca do serca. Daj głowie odpocząć podczas lektury. Twój czas jest bezcenny, dlatego tak bardzo dziękuję za chwile, które spędzimy razem. Czekałam na to spotkanie. Dobrze, że Jesteś”.

Nosowska za swoją książkę „Nie mylić z miłością” została nagrodzona Bestsellerem Empiku 2023 w kategorii literatura piękna.

Magdalena Kostyszyn - „Też tak mam”

W piątek - 18 kwietnia 2024 roku - odbyło się spotkanie Dyskusyjnego Klubu Książki poświęcone książce Magdaleny Kostyszyn - „Też tak mam”. Reportaż o uprzedmiotowianiu i dyskryminacji kobiet, o przemocy domowej, ale także o walce ze stereotypami. Kobieta wychowująca dzieci to popularnie nazywana kura domowa, która nic nie robi, a z „nudów” mówi o depresji. A przecież jakże łatwiej pójść na osiem godzin do pracy, przebywając w otoczeniu dorosłych,

zająć się wymierną pracą, niż „bawić się” z dziećmi, pielęgnować, pilnować żeby nic sobie nie zrobiły, prac, sprzątać i „w wolnej chwili” ugotować obiadek. Kobiety są wielozadaniowe, odpowiedzialne i opiekuńcze, ale jeśli któraś z nas chciałaby się skupić na robieniu kariery zawodowej, to także ma do tego prawo. Jedna z nas ma kilkoro dzieci, inna jedynaka- nie oceniamy, z pewnością obie mają prawo żyć po swojemu, w końcu każdy ma tylko jedno życie i jeśli nikomu nie szkodzi, ma prawo przeżyć je po swojemu. Jakże często kierujemy się stereotypami w ocenie innych ludzi, nierzadko ich krzywdząc, a wystarczy odrobina empatii i zwykłej tolerancji - to, co dobre dla nas, niekoniecznie innych uszczęśliwi. Jak pisze autorka:

„To nie jest literacka fikcja. To codzienność Polek. I to o nich, o nas jest ta książka.”

Polecam do przeczytania- nie tylko kobietom.

Marzena Boryga
Dyskusyjny Klub Książki

MKIDN

Dofinansowano ze środków Instytutu Książki pochodzących z dotacji celowej Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Światowy Dzień Książki i Praw Autorskich w bibliotece w Krężnicy Jarej

W dniu 23 kwietnia przypada Światowy Dzień Książki i Praw Autorskich. Święto ustanowione w 1995 roku przez UNESCO ma na celu promocję czytelnictwa, edytorstwa i ochronę własności intelektualnej prawem autorskim oraz zachęcanie ludzi do częstszych wizyt w bibliotekach i księgarniach. W tym roku święto odbywa się pod hasłem „Czytaj po swojemu”.

W filii bibliotecznej w Krężnicy Jarej, jak w każdy wtorek, spotkała się grupa dzieci- przyjaciół biblioteki. Tym razem uczestnicy czytali fragmenty wybranych przez siebie książek, oto tytuły kilku z nich:

- „Pojazdy budowlane: ciekawostki dla dzieci”
- „Miś Tuliś idzie do przedszkola”
- „Psi Patrol: W kręgu przyjaciół”
- „Shimmer&Shine: Wymarzony domek”
- „Pola i Piotruś. Ulubiona przytulanka”
- „Piesek Węgielek”

- „Misia szuka mamy”
- „W parku”
- „Wierszyki dla dzieci”
- „O kosmopieskach i wielkim robocie”
- „W stadninie”
- „Monster trucki: ciekawostki dla dzieci”.

Po lekturze młodzi czytelnicy dyskutowali o książkach i ich bohaterach. Po ciekawej interpretacji wybranych utworów dzieci wykonały piękne kolorowe zakładki do książek.

Do zobaczenia w kolejny wtorek.

Edyta Słotwińska
Filia biblioteczna w Krężnicy Jarej

“Coś z niczego”, czyli lampiony ze sznurka w bibliotece

Trochę sznurka, mnóstwo chęci – lampion zaraz ktoś wykręci!

Za nami kolejne zajęcia dla dzieci w filii bibliotecznej w Niedzwicy Kościelnej. W myśl zasady: „coś z niczego” przeszukaliśmy nasze spiżarnie w poszukiwaniu pustych słoików. Nie było to wcale takie trudne, gdyż zimowe zapasy mocno się skurczyły. Wykorzystując kolorowy sznurek i koraliki, wyczarowaliśmy klimatyczne lampiony, będące piękną i praktyczną ozdobą naszych tarasów i balkonów. Udowodniliśmy też, że potrafimy pleść nie tylko językami :-).

Biblioteka serdecznie dziękuje dzieciakom

za obecność i optymizm, rodzicom i dziadkom za zaangażowanie (niektórzy odkryli nawet swoje ukryte talenty) oraz pani Marii, która służyła nam swoim doświadczeniem, wsparciem i pomocą. Kolejne zajęcia w bibliotece już niebawem.

Agnieszka Całka

filia biblioteczna w Niedzwicy Kościelnej

Cuda na kiju, czyli wielkanocne palmy

„Zróbmy palmę kolorową – Święta zaraz już nadchodzą”... W piątek 22 marca 2024 roku w filii bibliotecznej w Niedzwicy Kościelnej odbyły się pierwsze zajęcia-warsztaty dla dzieci. W przedświątecznym zabieganiu znaleźliśmy czas, by własnoręcznie upleść palmy. Z pomocą doświadczonych i niezawodnych mam i babć dzieciaki wykonały niepowtarzalne i przepiękne pamiątkowe gałązki. Efekt końcowy przerósł nawet nasze oczekiwania... W radosnej atmosferze miło i pożytecznie spędziliśmy wspólnie czas. Dzieciom zajęcia bardzo się podobały, dlatego nie pozostaje nic innego, jak oczekiwać następnych, które już niebawem. Wszystkim uczestnikom dziękuję i zapraszam do biblioteki.

Agnieszka Całka

Filia biblioteczna w Niedzwicy Kościelnej

Kolory – zajęcia z przedszkolakami w filii bibliotecznej w Strzeszkowicach Dużych

Na początku kwietnia w naszej bibliotece odbyło się wyjątkowe spotkanie z grupą przedszkolną.

Słuchając bajki A. Czyłok pt. "Bajka o Białej Krainie i Czarnoksiężniku Koloruchu" wyruszyliśmy z dziećmi w barwną podróż przez krainę wyobraźni. Po słuchowisku przedszkolaki wzięły udział w dyskusji na temat: Co by się stało, gdyby cały świat był pozbawiony kolorów? Ich kreatywne pomysły i pytania rozbudziły wyobraźnię wszystkich obecnych. Następnie przyszedł czas na zabawę w rozpoznawanie kolorów, która okazała się być wyzwaniem nawet dla najbardziej błyskotliwych małych umysłów! Nie zabrakło również aktywności artystycznych, podczas których dzieci mogły samodzielnie uzupełnić palety malarskie, rozwiązując przy tym barwne zagadki. Ale to nie wszystko! Maluchy mogły także wykazać się swoją kreatywnością, ozdabiając piankowe pojazdy kolorowymi dodatkami. Spotkanie zakończyło się losowaniem balonów, które dzieci mogły

zabrać ze sobą. Przedszkolaki wymieniały się pomysłami na to, co mogłyby być w kolorze wybranego balonu. Wywołało to lawinę śmiechu i radości.

Podczas spotkania dzieci nie tylko wyraziły swoje wyjątkowe postrzeganie otaczającego ich świata, ale również ujawniły prawdziwy zachwyt nad bogactwem kolorów, które go tworzą.

Kojące piękno malarstwa

Jeśli piękno ma moc kojenia, to wernisaż wystawy malarstwa w GOKSiR ukoił nas permanentnie. Gdziekolwiek nie spojrzeć, tam urokliwe pejzaże, dostojne portrety i malownicze zaułki. Wystawa „Kojące piękno” prezentuje obrazy powstałe w ciągu ostatnich dwóch lat na warsztatach malarskich pod kierunkiem malarki Honoraty Świdorskiej.

Oficjalne otwarcie 21 kwietnia 2024 r. poprzedził koncert Jacka Kadisa, który repertuarem własnym i cudzym, oraz brawurową gawędą, otworzył odbiorcom serca, by zechcieli z przekonaniem otworzyć również oczy i oddać się w pełni percepcji sztuki malarskiej.

A skoro malarstwo spotkało się z muzyką, to z nimi przysiadła również poezja. Niedzwicka poetka Zofia Grudzień przygotowała na tę okazję wiersz. Oto i on:

W piękno otulona

*Otul się pięknem gdy światem rządzi bezdenna głupota
Ukryj się w nim niczym w schronie gdy wszędzie blichtr i szpetota
Przyklej jak plaster na duszę, jak krople co koją oczy
Zanurz się w pięknie jak w morzu a efekt cię mile zaskoczy.*

*Jak balsam z olejków, żywicy, z piżmowej woni dostatkim
Niech będzie jak afrodyzjak okrasą życia, dodatkiem
Czymś, co byś chciała widzieć w ostatnim oczu mgnieniu
Gdy będziesz świat żegnała w cichym osamotnieniu.*

Zatrzymaj w sobie ten moment... bo więcej się nie powtórzy

*Zostanie tylko ta chwila na mgnienie oka... nie dłużej.
Jednak jest szansa, że piękno na długo pozostanie
W tych obrazach zakłete, wiszących na białej ścianie.*

Zofia Grudzień (21 kwietnia 2024 r.)

Autorki: Halina Antoń, Grażyna Boczkowska-Śpiewak, Barbara Dubielis, Teresa Dziekanowska, Renata Gawryluk-Juszka, Mariola Gralewska, Marzanna Janczak, Katarzyna Kamińska, Teresa Nieoczym, Ewa Nowakowska, Anna Pasierbowicz, Lucyna Pliszczyńska, Anna Poleszak, Maria Spryszak oraz Małgorzata Winiarska.

Wszystkie Panie charakteryzuje jedna wspaniała cecha, którą można zawrzeć w słowach amerykańskiego poety Ralpa Waldo Emersona: *Choćbyśmy cały świat przemierzyli w poszukiwaniu piękna, nie znajdziemy go nigdzie, jeżeli nie nosimy go w sobie.* I właśnie to wewnętrzne piękno auterek stało się ukojeniem.

Warsztaty malarskie odbywają się w każdy wtorek w godzinach 17:00 - 21:00 w sali kolumnowej na piętrze GOKSiR. Zapraszamy!

Bieg charytatywny - święto 3 maja 2024

3 maja było niezwykle gorąco. I to nie tylko z powodu słońca, ale i atmosfery, jaka panowała podczas biegu charytatywnego dla Kingi Bartoszcze i Weroniki Przybycień. Impreza odbyła się w Niedzwicy Dużej i wzięło w niej udział ok. 100 osób. Zaraz po zakończeniu zapisów odśpiewaliśmy hymn narodowy, a potem padło słowo „start” i uczestnicy pomknęli przed siebie. Najpierw rowerzyści, potem biegacze, a na końcu miłośnicy spacerów. I chociaż nie wyniki są tu najważniejsze, a sam udział i chęć pomagania, to warto wspomnieć, że pierwszy na mecie był rowerzysta – Jakub Niezgoda. Pierwszy biegacz to Paweł Mazurek ze świetnym czasem: 19 min 20 s.

Miło było dotrzeć na metę, na której czekali członkowie Stowarzyszenia „Spokojna Przysań” ze słodkim poczęstunkiem. Podczas biegu udało się zebrać 4140 złotych. Pieniądze zostaną przeznaczone na pokrycie kosztów leczenia i rehabilitacji Kingi Bartoszcze i Weroniki Przybycień z Sobieszczan. Słowa uznania kierujemy do wszystkich uczestników tegorocznego biegu!

Za pomoc organizacyjną serdecznie dziękujemy:

- strażakom OSP z Sobieszczan oraz Niedzwicy Dużej (zabezpieczenie trasy),
- Magdalenie i Dariuszowi Królom (użyczenie miejsca i prądu),
- członkom i członkiniom Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów „Spokojna Przysań” (poczęstunek),
- wolontariuszkom: Zuzannie Kurzynie i Oliwii Szafran (przygotowanie miejsca, wręczenie medali, zdjęcia),
- Pawłowi Ufnalowi (transport rzeczy).

Młodzieżowa twórczość na ścianach kultury

Grupa młodzieżowa z PRACOWNI ARTYSTYCZNEJ w GOKSiR serdecznie zaprasza na wernisaż wystawy rysunków, który odbędzie się w piątek 14 czerwca 2024 r. w sali kolumnowej na piętrze GOKSiR.

Warsztaty Eli

Ostatnie dwa warsztaty rękodzielnicze były bardzo pracowite. Trzeba było trochę pobudzić się aby uzyskać końcowy efekt. Zaczęliśmy od herbaciarki w stylu andaluzyjskim, z efektem płytek ceramicznych. Wyszło uroczo. Tydzień później, jak zwykle powertexowe rzeźby miały powodzenie. Tym razem pokusiliśmy się o figurkę Maryjki ze względu na zbliżający się maj- miesiąc maryjny. Do lepienia w tkaninie na pewno jeszcze wrócimy, bo wszyscy kochamy anioły, które w tej technice pięknie się rodzą. Wkroczyliśmy w sezon ogródkowy, więc nowych zapowiedzi nie będzie, ale powtórzymy zajęcia z witrażu i cyjanotypii.

Śledźcie nasze media społecznościowe tam poinformujemy o terminach.

Wernisaż ikon "Wszyscy Święci"

W niedzielę 21 kwietnia w GOKSiR odbył się wernisaż ikon zatytułowany „Wszyscy Święci”. Podczas tego spotkania można było podziwiać ikony napisane tradycyjną metodą, z użyciem tempery jajowej i złocień. To niezwykle wydarzenie kulturalne stało się okazją do poznania sztuki pisania ikon. Bogactwo kolorów, złote aureole, połyskujące szaty świętych i gra światła zachęcają do refleksji. A wszystko to świadczy o ponadczasowości prezentowanych prac.

Na wystawie podziwiać można prace uczestniczek warsztatów pisania ikon: Marii Bąk, Marzeny Dudy, Elżbiety Dudzińskiej, Teresy Dziekanowskiej, Alicji Górnej, Jolanty Kowalczyk, Janiny Kozłowskiej, Moniki Marszałek, Teresy Lipczyńskiej, Izabeli Mazurek, Ewy Nowakowskiej, Marii Spryszak, Barbary Wiechnik oraz Marty Wiertel. Uczestniczki miały okazję powiedzieć o pasji do pisania ikon, ich znaczeniu i sile wiary. Warto podkreślić, że warsztaty ikonopisania prowadzone są w GOSKiR przez Elżbietę Dudzińską od ponad dziewięciu lat.

Podczas wernisażu można było posłuchać pieśni podlaskich w wykonaniu Magdaleny Jaroszek, Dominiki Lipowskiej, Weroniki Pylak i Bernadetty Węglińskiej-Korzan.

Na wystawie zaprezentowano ponad 50 ikon, które można było oglądać (z możliwością kupna) do połowy maja.

Zakończenie projektu „Jak rozmawiać?” i wcale nie koniec Pogadalni

„Jak rozmawiać?”

Do projektu przystąpiliśmy w 2022 r. Do tej pory zorganizowałyśmy 30 spotkań dialogowych. Są to spotkania, w których może wziąć udział każdy, kto ma ochotę mówić, być wysłuchanym albo – po prostu – słuchać. Rozmawiamy o wszystkim, a dobór tematów w dużej mierze uzależniony jest od propozycji uczestników rozmów.

Pogadalnę i dobre rozmowy chyba najlepiej opiszą słowa naszych uczestników:

„Dla mnie Pogadalnia to jest w ogóle coś, na co czekałam. Nawet nie wiedząc, że ja na to czekam.

Te rozmowy są dla mnie tak fantastyczne....

Dla mnie to jest genialny pomysł.”

„Jest to wymyślone tak fajnie, że dla nas wszystkich, dla młodych, dla starych. No dla wszystkich po prostu.”

„Ja na pierwszym spotkaniu miałam się w ogóle nie odzywać. Ale później jakoś to popłynęło.

I zaczęłam sama z siebie rozmawiać.

Teraz o wiele częściej się odzywam z własnej inicjatywy.”

„Pogadalnia jest dla mnie wielką inspiracją.”

Czym jest dialog i o co chodzi w Pogadalni?

W Pogadalni wdrażamy dialog zgodny z koncepcją norweskiego Centrum Pokoju i Dialogu imienia Nansena. Co to za koncepcja? Może najpierw powiemy, czym taki dialog nie jest. Z pewnością nie jest debatą – to nie walka na argumenty, to nie jest przekonywanie się nawzajem do swoich racji. Nie jest również mediacją; nie służy rozwiązywaniu problemów czy konfliktów. Jest bardziej działaniem zapobiegającym sporom. Dialog nie sprawi, że będziemy się ze sobą zgadzać. Czym zatem jest i do czego może się przydać? Otóż dialog pomaga szlifować kulturę komunikacji np. umiejętność wzajemnego słuchania się, mówienia w swoim imieniu i unikania uogólnień typu: każdy, zawsze, wszyscy. Dialog otwiera nas na innych ludzi, pozwala dostrzec ich emocje, potrzeby. Uczy tego, by szanować poglądy innych. - Wystawia nas na różne sposoby widzenia świata – w dialogu przekonujemy się, że nasz punkt widzenia nie jest tym jedynym. To z kolei pobudza do refleksji, do przemyślenia naszego postrzegania świata. Inspiruje do zmiany. Buduje zaufanie i powoduje, że ludzie zaczynają dbać o siebie nawzajem (o swoje samopoczucie; o to, by nie sprawić komuś przykrości). Wzmacnia empatię. Dialog umożliwia również zdobywanie wiedzy – tyle możemy się dowiedzieć rozmawiając z innymi! W nansenowskiej koncepcji dialogu uwalniamy się od oceniającego stosunku do innych; od wydawania wyroków, szufladkowania, przyczepiania etykiety, patrzenia przez stereotypy. Zamiast oceny – włączamy zaciekawienie. Gdy spotkamy się z przekonaniem i wartościami odmiennymi od naszych – możemy zapytać, dlaczego to jest takie ważne dla danej osoby, jak się z tym czuje, co sprawia, że tak patrzy na sprawę. Dialog umożliwia dotarcie

głębiej niż poziom opinii na dany temat – pozwala dostrzec emocje i potrzeby.

Dialog to proces. Korzyści z niego płynące przychodzą powoli, ale są trwałe.

To wszystko brzmi banalnie? Ale działa. Aby się o tym przekonać, trzeba dialogu doświadczyć.

Podcast „Pogadalnia. Przestrzeń do rozmów”

Postanowiłyśmy rozszerzyć działalność Pogadalni o podcast. Uczestnicy rozmów często wspominają o pewnym niedosycie – półtorej godziny okazuje się zbyt krótkim czasem, aby poruszyć więcej wątków w danym temacie. Stworzyłyśmy podcast, bo chcemy mówić i słuchać jeszcze więcej, dawać jeszcze większą przestrzeń do promowania dialogu oraz zagłębiać się w tematy poruszane w Pogadalni.

Odcinek #0 w całości poświęciliśmy dialogowi - usłyszeć w nim można sondę z kilkoma uczestnikami organizowanych przez nas spotkań oraz rozmowę, w której udział wzięli Agnieszka i Włodek Bolko z Niedzwicy Kościelnej. Za nami również odcinek #1 „Żaloba to nie choroba”, do którego zaprosiłyśmy Marię Puchalską z Instytutu Dobrej Śmierci, a już niebawem będzie można usłyszeć odcinek #2 „Zdrowe jedzenie jest proste”, gdzie rozmawiamy z Magdaleną Bielecką – dietetyczką, instruktorką fitness z Niedzwicy Dużej i w krótkiej sondzie pytamy kolejnych uczestników Pogadalni o ich wrażenia. Usłyszeć nas można na platformie Spotify - „Pogadalnia. Przestrzeń do rozmów”.

W realizacji podcastu pomagała nam podcasterka, trenerka i mediatorka Zuza Piechowicz, która w Radiu TOK FM prowadzi audycje: „Praca od podstaw”, „Dobra terapia” i podcasty „Szkoda czasu na złe seriale” i „Dobra praca”.

Spotkania podsumowujące w Warszawie

Rola dialogu we współczesnym świecie to temat przewodni konferencji podsumowującej projekt „Jak rozmawiać?”, która miała miejsce w dniach 18-19 marca w Warszawie. Podczas tego wydarzenia mogłyśmy skonfrontować swoje doświadczenie z wiedzą innych, a nawet poprowadzić dialog międzynarodowy – w wydarzeniu wzięły udział osoby z Polski, Norwegii, Estonii i Ukrainy.

Podczas konferencji wysłuchaliśmy sesji poświęconych dobremu rozmowom. O dialogu

w kryzysach mówiła Christiane Seehausen z Nansen Center for Peace and Dialogue. Podkreślała, że zaufanie w dialogu buduje się bardzo długo. Jednak rozmowa, w której ludzie chcą siebie słuchać prowadzi do zrozumienia, a w konsekwencji może nieść nawet zmianę społeczną. To, że jest się wysłuchanym w kryzysie, wzmacnia ludzi i pobudza do działania. Sesję poświęconą dialogowi w szkołach poprowadził Bart Cosjin z Estonian Dialogue Academy. Zauważył, że dzieci mają niesamowity potencjał i zadają filozoficzne pytania o fundamentalne sprawy (po co?, dlaczego?, jak?). W rozmowie z dzieckiem powinniśmy najpierw zrozumieć pytanie dziecka, a później próbować na nie odpowiedzieć (odpowiedź „bo tak trzeba” niczego nie wnosi). Nie powinniśmy osądzać ani uczyć sposobu myślenia na dany temat.

Konferencja dotycząca dialogu nie mogła odbyć się bez udziału w dialogach. Kluczowe zagadnienia dotyczyły tego, jak przebiegają dialogi w naszych społecznościach i czy ludzie umieją rozmawiać ze sobą. Poruszono kwestię, jak zachęcać do udziału w dialogach, bo według obserwacji – niezależnie od kraju – trudno jest zmobilizować ludzi, aby przychodzili rozmawiać.

Wizyta studyjna w Norwegii

Na początku kwietnia, wraz z kilkunastoma innymi organizatorkami spotkań dialogowych w całej Polsce, wzięłyśmy udział w wizycie studyjnej w norweskim Trondheim. Odwiedziłyśmy Dom Literatury i uczestniczyłyśmy w spotkaniu z Ingeborg Breines, autorką książki „Kultura pokoju – utopia czy alternatywa dla polityki bezpieczeństwa?”, doradczynią Światowego Szczytu Laureatów Pokojowej Nagrody Nobla. Zapoznaliśmy się także z funkcjonowaniem Kultursenteret ISAK – młodzieżowego centrum kultury oraz Centrum Dialogu i wzięłyśmy udział w międzynarodowym wieczorze poezji Poetry Nights Trondheim. Miałyśmy także okazję uczestniczyć w spotkaniu dialogowym pt. „Dialog jako metoda budowania społeczności lokalnej” i spotkać się z przedstawicielami Polskiego Centrum Integracji BLI MED, gdzie wysłuchałyśmy wykładu Finna Matrasa na temat sztucznej inteligencji.

Wizyta została zorganizowana i sfinansowana przez Fundację Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego w ramach projektu „Jak rozmawiać?”.

Pogadalnica w trasie

Spotkania dialogowe w Pogadalni organizujemy w każdy drugi wtorek miesiąca w budynku dworca PKP w Niedzwicy Dużej. To jednak nie wszystko – raz w miesiącu docieramy również do innych miejscowości w naszej gminie. Regularnie bywamy w siedzibie Stowarzyszenia CiS w Krężnicy Jarej, zaczęłyśmy także współpracę z Ośrodkiem Pomocy Społecznej oraz Gminną Biblioteką Publiczną – dobre rozmowy organizujemy w filiach w Niedzwicy Kościelnej i Strzeszkowicach.

Serdecznie zapraszamy na spotkania wszystkich, którzy chcą doświadczyć dialogu, mają potrzebę spotkania się i rozmowy z drugim człowiekiem, chcą poznać punkt widzenia innych oraz poszerzyć własne horyzonty. Wszystkie szczegóły można znaleźć na naszej stronie internetowej: www.goksir.niedzwicaduza.pl

Pogadalnica
Dominika Lipowska, Wiola Mazur, Weronika Pylak
GOKSiR Niedzwica Duża

Kolejny ogromny sukces naszych tancerzy Studia Tańca Balans!

Podwójne Mistrzostwo Polski Formacji Tanecznych Polskiego Towarzystwa Tanecznego zdobyte 20.04.2024 w Łodzi.

Grupa Balans "Sweets" wywalczyła Mistrzostwo Polski Formacji Tanecznych Polskiego Towarzystwa Tanecznego w kategorii mini formacje dzieci do lat 12 w innych formach tańca 2024.

Grupa Balans "Girls" wywalczyła Mistrzostwo Polski Formacji Tanecznych Polskiego Towarzystwa Tanecznego w kategorii mini formacje 12-15 lat w innych formach tańca 2024.

Ogromne gratulacje dla tancerzy, a w szczególności trenerki pani Weroniki Wójtowicz za perfekcyjne przygotowanie obu formacji!

Ogólnopolski sukces fotograficzny Zuzi

Serdecznie gratulujemy naszej wolontariuszce Zuzannie Kurzynie, której praca pt. "Czarno na białym" zakwalifikowana została do wystawy XXII Ogólnopolskiego Konkursu Fotografii Dzieci i Młodzieży "Człowiek, Świat, Przyroda" Koszalin 2024!

Na konkurs nadesłano 1782 zdjęcia od 416 autorów z całej Polski, a na wystawę zakwalifikowano 149 prac 97 autorów. Wernisaż oraz wręczenie nagród odbędzie się 7 czerwca 2024 r. o godz. 17:00 w Pałacu Młodzieżowym w Koszalinie.

Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Ekipa GOKSiR

„Akcja 1,5%” zakończona

25 kwietnia zakończyliśmy „Akcję 1,5%”. W ramach tego działania pani Dorota Różyło rozliczała PIT-y za darmo – w zamian za przekazanie 1,5% podatku na jedną z potrzebujących osób z naszej gminy.

Serdecznie dziękujemy pani Dorocie za zaangażowanie! Dziękujemy również wszystkim tym, którzy włączyli się w to przedsięwzięcie.

Osoby objęte wspomnianą akcją można wspierać cały czas, wpłacając pieniądze na konta bankowe:

- Kinga Bartoszcze („1260 pomoc dla Kingi Bartoszcze”, KRS 0000382243, Fundacja Pomocy Dzieciom i Osobom Chorym „Kawałek Nieba”)

- Martyna Kurek („dla Martyny Kurek”, KRS 0000097900, „MATIO” Fundacja Pomocy Rodzinom i Chorym na Mukowiscydozę)

- Weronika Przybycień („649 pomoc dla Weroniki Przybycień”, KRS 0000382243, Fundacja Pomocy Dzieciom i Osobom Chorym „Kawałek Nieba”)

- Mateusz Mianowany („ZC 6940 Mateusz Mianowany, KRS 0000266644, Fundacja „Serce Dziecka”)

- Piotr Łyjak („15047 Łyjak Piotr, KRS 0000037904, Fundacja Dzieciom „Zdążyć z Pomocą”)

- Robert Milewski (KRS 0000318050, Robert Milewski,

Towarzystwo Chorych na SM)

- Zuzanna Płonka („Pomoc dla Zuzi”; KRS 0000367755; Fundacja „Wstań”)

- Bartłomiej Fac („24399 Bartłomiej Fac”, KRS 0000037904, Fundacja Dzieciom „Zdążyć z pomocą”)

- Dominik Poleszak („41205 Poleszak Dominik”, KRS 0000037904, Fundacja Dzieciom „Zdążyć z Pomocą”)

- Jowita Bednarz („Jowita Bednarz – wsparcie na rehabilitację”, KRS 0000812061, Fundacja Wstawaj Alicja)

- Amelia Kowalczyk („3829 Amelia Kowalczyk”; KRS 0000387207, Fundacja Serca dla Maluszka)

- Kacper Łata („0408831 Kacper”; KRS 0000396361, Fundacja Wstawaj Alicja)

- Karol Fajda („739/F ”; KRS 0000186434; Fundacja Słoneczko).

Wiosna zespołu Prosto z pola

21 marca w Domu Ludowym w malowniczym Żukowie zespół Prosto z pola odebrał nagrodę za zajęcie I miejsca w kategorii audiowizualnej w Konkursie „Nasze lokalne dziedzictwo”, który zorganizowany został przez Lokalną Grupę Działania na Rzecz Rozwoju Gmin Powiatu Lubelskiego „Kraina wokół Lublina”.

Następnego dnia zespół poprowadził rozważania drogi krzyżowej w kościele parafialnym w Krężnicy Jarej. Oprawę rozważań stanowiły pieśni wielkopostne, tak piękne i głęboko zakorzenione w tradycji ludu polskiego.

21 kwietnia zespół wystąpił w Puławach podczas zorganizowanego przez Fundację Niebieski Zakątek biegu charytatywnego "Niebieski Bieg Z Aniołem", gdzie swoim śpiewem rozgrzewał szykują-

cych się do startu uczestników (poranek tego dnia był rześki). Celem imprezy jest szerzenie wiedzy na temat autyzmu oraz uświadamianie społeczeństwa o trudnościach, jakich doświadczają osoby ze spektrum autyzmu.

Nasz człowiek na Mistrzostwach Świata

Schaumburg, okolice Chicago, 20-24.03.2024 miał miejsce największy na świecie konwent gier figurkowych Adepticon. Jednym z jego licznych punktów były Mistrzostwa Świata w grę bitewną Star Wars Legion do których zapraszano najlepszych graczy z całego świata.

Aby mieć prawo wzięcia w nim udziału, należało wywalczyć wcześniej specjalne zaproszenie czekające na zwycięzcę turnieju regionalnego lub czterech najlepszych graczy w turnieju ogólnokrajowym. Jeden z takich turniejów regionalnych miał miejsce w naszym GOKSiR. Michał Wiśniewski chcąc wziąć udział w Mistrzostwach Świata, przez cały rok próbował zdobyć zaproszenie na turniejach regionalnych. Był bardzo blisko podczas turnieju w Niedrzwicy Dużej (2 miejsce) i w Kielcach (3 miejsce). Nie udało się w Gdańsku na mistrzostwach krajowych (Top 16) i w Warszawie. Po tym, jak skończyły się turnaje w Polsce, wydawało się, że marzenia nie uda się zrealizować. Była jednak jeszcze ostatnia szansa – turniej krajowy w Holandii. Padła decyzja, że trzeba jeszcze raz spróbować i udało się! Michał znalazł się w TOP 4 najlepszych graczy turnieju i wywalczył zaproszenie.

Później nastąpiły 3 miesiące intensywnych przygotowań z najlepszymi graczami w Polsce. Ostatecznie z naszego kraju poleciało do USA 12 osób tworząc naszą reprezentację. Wszyscy ubrani byli w imienne koszulki w barwach narodowych. Na miejscu okazało się, że będzie to największy w historii turniej, gdyż przyjechało aż 272 graczy z całego świata.

Pierwszego dnia w przeciągu 12 godzin należało rozegrać 4 gry i wykazać się bardzo dobrym wynikiem aby awansować dalej, ponieważ w drugim dniu miało zagrać już tylko 32 graczy. Każdy z uczestników na pewno marzył o tym, aby przejść przez to gęste sito i dobrze wiedział, że zadanie będzie niezwykle trudne. Michał znalazł się wśród tych 32 osób i był to już wielki sukces.

Drugiego dnia trzeba było rozegrać 3 bardzo trudne pojedynki i nie przegrać ani jednej gry aby awansować do półfinałów. Michałowi poszło bardzo dobrze, wygrał 2 z 3 gier. Do półfinałów niestety nie awansował ale ostatecznie zajął 15 miejsce na Mistrzostwach Świata. Gratulujemy!

Widreolację z Mistrzostw Świata i samego konwentu można obejrzeć na kanale Michała: <https://www.youtube.com/@Mroczny1313>

III FESTYN RODZINNY

„Łączy nas miłość i rodzina”

Tradycyjnie - z okazji Dnia Dziecka - Urząd Gminy Niedzwica Duża, Parafia św. Bartłomieja w Niedzwicy Kościelnej, Goksir i OPS szykuje dla najmłodszych moc atrakcji. Zapraszamy wszystkie dzieci, ich rodziców oraz dziadków na III Festyn Rodzinny „Łączy nas miłość i rodzina”, który odbędzie się w niedzielę 9 czerwca 2024 r. w godz. 14.00-21.00, na boisku przy plebanii w Niedzwicy Kościelnej.

W programie festynu m.in.: występy artystyczne, darmowy park rozrywki, konkursy z nagrodami, stoiska kulinarne, lody, wata cukrowa, grill, podziwianie widoku ze zwyczajki, darmowa grochówka, bigos i wiele innych atrakcji. Zapraszamy!

Wakacje w GOKSiR

Koniec roku szkolnego już tuż-tuż! A wraz z nim nadciągają „Wakacje w GOKSiR 2024”, na które zapraszamy dzieci w wieku 6-12 lat. W użyciu będzie dużo papieru, kredki, piłek i kótek, mąki, muzyki, wyobraźni, śmiechu...

Zajęcia odbywać się będą od 24 czerwca do 12 lipca i organizowane będą:

- w Niedzwicy Dużej (w poniedziałki i piątki – bezpłatne zajęcia stacjonarne w godz. 10:00-13:00)

W środy organizowane będą odpłatne wycieczki. Przy zapisach na wycieczki pierwszeństwo będą miały dzieci biorące udział w zajęciach w GOKSiR.

Dodatkowo zapraszamy do Krężnicy Jarej – przez pierwsze dwa tygodnie wakacji (24 czerwca – 7 lipca). Bezpłatne zajęcia organizowane tam będą we współpracy ze Stowarzyszeniem CIS, we wtorki i czwartki w godz. 10:00-13:00.

Więcej informacji już wkrótce na stronie internetowej www.goksir.niedzwicaduza.pl

Zapisy na „Wakacje w GOKSiR”:

Tel. 81-517-51-59

Tel. kom. 660-410-578

E-mail: gokniedzwica@gmail.com

Zapraszamy na inscenizację historyczną w gminie Niedzwica Duża

„Na skraju. Czółna 1939-1944” – to tytuł inscenizacji historycznej, która zaprezentowana zostanie w Czólnach, 16 czerwca 2024 r. o godz. 16.00.

Inscenizację przygotowuje Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Niedzwicy Dużej (GOKSiR) we współpracy ze Stowarzyszeniem Kobiet Aktywnych w Czólnach, Szkołą Podstawową w Czólnach, Szkołą Podstawową w Niedzwicy Dużej, Stowarzyszeniem Rekonstrukcji Historycznej „Wrzesień'39” oraz z mieszkańcami gminy. Inscenizacja przedstawiać będzie wydarzenia, które miały miejsce w Czólnach i okolicach w czasie II wojny światowej. W wydarzeniu wezmą udział mieszkańcy naszej gminy, gmin sąsiednich, Lublina oraz profesjonalne grupy rekonstrukcji historycznej.

W inscenizacji zobaczymy m.in.: scenę zakończenia roku szkolnego w szkole podstawowej w Czólnach w 1939 roku; wkroczenie wojsk niemieckich

na teren gminy Niedzwica w 1939 r.; funkcjonowanie szkoły w Czólnach w czasie wojny oraz dwie nauczycielki, siostry – Bronisławę i Helenę Moniak, które prowadziły punkt sanitarny dla partyzantów; pobyt Hieronima Dekutowskiego „Zapory” w Czólnach w 1944 roku i jego spotkanie z żołnierzami sowieckimi; fragment bitwy rozegranej w lesie k. Krężnicy Okrągłej 24 maja 1944 między oddziałem „Zapory” a Wehrmachtem; życie codzienne mieszkańców w tych trudnych czasach.

Po inscenizacji odbędzie się piknik historyczny. Więcej informacji na stronie www.goksir.niedzwicaduza.pl oraz na profilu GOKSiR na FB.

Partnerem wydarzenia „Na skraju. Czółna 1939-1944” – inscenizacja historyczna jest Województwo Lubelskie.

CELEM PROGRAMU JEST PIELĘGNOWANIE
POLSKOŚCI I WARTOŚCI PATRIOTYCZNYCH
www.lubelskie.pl

Wydawca: Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Niedzwicy Dużej,
ul. Lubelska 10, 24-220 Niedzwica Duża, tel. 81 517-51-59, 660-410-578,
e-mail: biuletyn.info@niedzwicaduza.pl, www.goksir.niedzwicaduza.pl

Skład i łamanie: GOKSiR

Druk i oprawa: Drukarnia Standruk, ul. Rapackiego 25, 20-150 Lublin,
tel. 81 742-75-10, e-mail: info@standruk.com, www.standruk.com

Nakład: 2000 egzemplarzy

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania artykułów oraz do zmiany ich tytułów.